

BORRADOR DO ANTEPROXECTO DE LEI DO PATRIMONIO NATURAL DE GALICIA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Título I

Capítulo I

- Artigo 1. Obxecto e ámbito de aplicación
- Artigo 2. Principios xerais
- Artigo 3. Definicións
- Artigo 4. Administración competente
- Artigo 5. Deberes de conservación

Capítulo II

- Artigo 6. Mecanismos de colaboración e cooperación

Capítulo III

- Artigo 7. Estratexia Galega de Educación Ambiental

Capítulo IV

- Artigo 8. Información
- Artigo 9. Participación pública

Capítulo V

- Artigo 10. Financiación
- Artigo 11. Axudas

Capítulo VI

- Artigo 12. Actuacións vinculadas co turismo
- Artigo 13. Control de pragas ocasionadas pola fauna silvestre
- Artigo 14. Protección da avifauna contra a colisión e electrocución en liñas eléctricas
- Artigo 15. Protección da avifauna no desenvolvemento do sector eólico
- Artigo 17. Actuacións forestais
- Artigo 16. Actuacións agrícolas
- Artigo 18. Reestruturación agraria
- Artigo 19. Planificación sectorial do aproveitamento dos recursos naturais

Capítulo VII

- Artigo 20. Garantía financeira

Título II

Capítulo I

- Artigo 21. Concepto de espazo natural protexido
- Artigo 22. Categorias de espazos naturais protexidos
- Artigo 23. Reserva natural
- Artigo 24. Parque
- Artigo 25. Monumento natural
- Artigo 26. Humidal protexido
- Artigo 27. Paisaxe protexida
- Artigo 28. Espazo protexido Rede Natura 2000
- Artigo 29. Espazo natural de interese local
- Artigo 30. Espazo privado de interese natural

Capítulo II

- Artigo 31. Composición
- Artigo 32. Efectos
- Artigo 33. Dereitos de tanteo e de retracto
- Artigo 34. Servidume de instalación de sinais
- Artigo 35. Limitacións derivadas da declaración de espazo natural protexido
- Artigo 36. Zona periférica de protección
- Artigo 37. Áreas de influencia socioeconómica

Capítulo III

- Artigo 38. Disposicións xerais
- Artigo 39. Iniciación
- Artigo 40. Tramitación
- Artigo 41. Declaración.
- Artigo 42. Dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia
- Artigo 43. Alteración da delimitación dun espazo natural protexido
- Artigo 44. Perda da categoría de espazo natural protexido
- Artigo 45. Réxime de protección cautelar
- Artigo 46. Espazos naturais sometidos a réxime de protección preventiva
- Artigo 47. Medidas de conservación dos espazos protexidos da Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia
- Artigo 48. Vixilancia e seguimento da Rede Natura 2000

Capítulo IV

- Artigo 49. Clasificación
- Artigo 50. Efectos
- Sección 1ª. Plans de ordenación dos recursos naturais
 - Artigo 51. Definición e ámbito
 - Artigo 52. Contido
 - Artigo 53. Procedemento de aprobación
 - Artigo 54. Vixencia, actualización e modificación dos plans de ordenación dos recursos naturais
- Sección 2ª. Plans reitores de uso e xestión
 - Artigo 55. Definición e ámbito
 - Artigo 56. Contido
 - Artigo 57. Procedemento de aprobación
 - Artigo 58. Vixencia, revisión e modificación
- Sección 3ª. Plans de xestión
 - Artigo 59. Definición e ámbito
 - Artigo 60. Contido
 - Artigo 61. Procedemento de aprobación
 - Artigo 62. Vixencia, actualización e modificación dos plans de xestión
- Sección 4ª. Normas de xestión e conservación
 - Artigo 63. Definición e ámbito
 - Artigo 64. Contido
 - Artigo 65. Procedemento de aprobación
 - Artigo 66. Vixencia, actualización e modificación das normas de xestión e conservación
- Sección 5ª. Zonificación dos espazos naturais protexidos
 - Artigo 67. Zonificación dos espazos naturais protexidos
- Sección 6ª. Regulación de usos e actividades en espazos naturais protexidos
 - Artigo 68. Regulación de usos e actividades
 - Artigo 69. Usos e actividades permitidas
 - Artigo 70. Usos e actividades autorizables
 - Artigo 71. Usos e actividades prohibidas

Capítulo V

- Artigo 72. Órganos de xestión
- Artigo 73. Xunta reitora

Artigo 74. Funcións da xunta reitora

Capítulo VI

Artigo 75. Áreas protexidas por instrumentos internacionais

Sección 1ª. Humidais de importancia internacional

Artigo 76. Humidais de importancia internacional

Sección 2ª. Xeoparques

Artigo 77. Xeoparques

Artigo 78. Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración de Xeoparque

Sección 3ª. Reservas da biosfera

Artigo 79. Reservas da biosfera en Galicia

Artigo 80. Criterios para a elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da biosfera

Artigo 81. Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da biosfera

Artigo 82. Xestión das Reservas da biosfera

Artigo 83. Revisión das Reservas da biosfera

Capítulo VII

Artigo 84. Plans, programas e proxectos que poidan afectar a espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia

Artigo 85. Plans, programas e proxectos que se desenvolvan noutros espazos

Capítulo VIII

Artigo 86. Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas

Artigo 87. Coherencia e conectividade ecolóxica

Título III

Capítulo I

Sección 1ª. Disposicións xerais

Artigo 88. Principios xerais

Sección 2ª. Réxime de protección xeral

Artigo 89. Réxime de protección xeral. Prohibicións

Sección 3ª. Especies en réxime de protección especial

Artigo 90. Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

Artigo 91. Catálogo galego de especies ameazadas

Artigo 92. Procedemento de inclusión, cambio de categoría ou exclusión do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

Artigo 93. Efectos da inclusión no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

Artigo 94. Efectos da inclusión no Catálogo galego de especies ameazadas

Artigo 95. Procedemento de aprobación do plan de recuperación ou conservación

Artigo 96. Revisión do plan de recuperación ou conservación

Artigo 97. Contido dos plans de recuperación e conservación

Artigo 98. Medidas de seguimento

Sección 4ª. Excepcións ás prohibicións e autorizacións

Artigo 99. Excepcións ás prohibicións

Artigo 100. Autorizacións especiais

Artigo 101. Autorizacións

Artigo 102. Comunicación das autorizacións

Artigo 103. Taxidermia

Sección 5ª. Conservación ex situ

- Artigo 104. Propagación de especies
- Artigo 105. Conservación ex situ de material biolóxico e xenético de especies
- Artigo 106. Acceso e utilización dos recursos xenéticos procedentes de taxóns silvestres e distribución de beneficios
- Artigo 107. Centros de recuperación de fauna
- Sección 6ª. Especies alóctonas
 - Artigo 108. Especies exóticas invasoras
 - Artigo 109. Especies exóticas invasoras de preocupación para a Unión Europea
 - Artigo 110. Introducción de especies non autóctonas
- Sección 7ª. Especies autóctonas extinguidas
 - Artigo 111. Reintrodución de especies autóctonas extinguidas
- Sección 8ª. Árbores senlleiras
 - Artigo 112. Catálogo galego de árbores senlleiras
- Capítulo II
 - Artigo 113. Hábitats en perigo de desaparición
 - Artigo 114. Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia
- Título IV
 - Capítulo I
 - Artigo 115. Inspección
 - Artigo 116. Do persoal inspector
 - Artigo 117. Inicio da inspección
 - Artigo 118. Documentación da actuación inspectora
 - Capítulo II
 - Sección 1ª. Infraccións
 - Artigo 119. Infraccións
 - Artigo 120. Infraccións leves
 - Artigo 121. Infraccións graves
 - Artigo 122. Infraccións moi graves.
 - Sección 2ª. Sancións
 - Artigo 123. Sancións
 - Artigo 124. Criterios para a graduación das sancións
 - Sección 3ª. Reparación do dano causado e indemnización
 - Artigo 125. Reparación do dano causado e indemnización
 - Capítulo III
 - Artigo 126. Principios xerais
 - Artigo 127. Competencia sancionadora
 - Artigo 128. Suxeitos responsables
 - Artigo 129. Concorrenza de sancións
 - Artigo 130. Medidas provisionais
 - Artigo 131. Multas coercitivas
 - Artigo 132. Recoñecemento da responsabilidade
 - Artigo 133. Responsabilidade penal
 - Artigo 134. Comiso
 - Artigo 135. Prescrición
- Disposicións adicionais
 - Primeira. Xuntas reitoras
 - Segunda. Parques naturais
 - Terceira. Zonas de especial protección dos valores naturais
 - Cuarta. Concorrenza de instrumentos de planificación

Quinta. Espazos naturais protexidos con instrumento de planificación aprobado

Sexta. Solo urbano nos espazos naturais protexidos preexistentes

Sétima. Áreas críticas para unha especie

Oitava. Prazos dos procedementos e sentido do silencio administrativo

Novena. Competencias doutros órganos e administracións

Disposicións transitorias

Disposición transitoria única. Procedementos administrativos en tramitación

Disposición derogatoria

Disposición derogatoria única.

Disposicións derradeiras

Disposición derradeira primeira. Desenvolvemento regulamentario

Disposición derradeira segunda. Actualización dos importes das sancións

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A conservación do medio ambiente é unha das demandas da sociedade actual e unha obriga non só de calquera administración pública, senón de toda a cidadanía, tal e como se desprende do disposto no artigo 45 da Constitución Española.

O reparto competencial entre as distintas administracións públicas nesta materia establécese no artigo 149.1.23^a da Constitución que atribúe ao Estado a competencia exclusiva para ditar a lexislación básica sobre protección do medio ambiente, sen prexuízo das facultades das Comunidades Autónomas de establecer normas adicionais de protección.

En materia de conservación do patrimonio natural, subscribíronse polo Goberno de España diversos convenios internacionais de especial relevancia, como o Convenio relativo aos humidais de importancia internacional especialmente como hábitat de aves acuáticas, o Convenio relativo á conservación da vida silvestre e do medio natural en Europa, a Convención sobre a conservación das especies migratorias de animais silvestres, o Convenio sobre a diversidade biolóxica, o Protocolo de Nagoya sobre acceso aos recursos xenéticos e participación xusta e equitativa nos beneficios que se deriven da súa utilización e o Convenio para a protección do medio ambiente mariño do Atlántico do nordeste.

Pola súa parte, a nivel comunitario cómpre salientar a Directiva 92/43/CEE, do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres e a Directiva 2009/147/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 30 de novembro de 2009, relativa á conservación das aves silvestres. Estas dúas Directivas conforman o eixe fundamental da política de conservación da biodiversidade da Unión Europea e constitúen o marco normativo da Rede Natura 2000 a nivel comunitario. O obxectivo desta Rede Natura é garantir a preservación, nun estado favorable, de determinados tipos de hábitats e especies, nas súas áreas de distribución natural, por medio de zonas especiais para a súa protección e conservación.

A nivel estatal, a normativa básica en materia de conservación do patrimonio natural ditada para traspoñer e desenvolver a normativa comunitaria, está constituída pola Lei 42/2007, do 13 de decembro, do patrimonio natural e da biodiversidade. A Lei 42/2007, do 13 de decembro, establece o réxime xurídico básico da conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e da biodiversidade española, como parte do deber de conservar e do obxectivo de garantir os dereitos das persoas a un medio ambiente axeitado para o seu benestar, saúde e desenvolvemento.

Galicia posúe un incomparable patrimonio natural de excepcional valor, que constitúe unha das principais señas de identidade da nosa Comunidade Autónoma e que esixe a súa axeitada preservación para satisfacer as necesidades non só das xeracións actuais senón tamén as das xeracións futuras.

A Comunidade Autónoma de Galicia exerce competencias en materia de conservación do patrimonio natural no marco do disposto na Constitución española e no artigo 27.30 do seu Estatuto de Autonomía, dando cumprimento á súa competencia exclusiva para ditar normas adicionais sobre protección do medio ambiente e da paisaxe e respectando a lexislación básica do Estado na materia. Pola súa parte e, consonte ao artigo 148.1.9ª da Constitución, tamén lle corresponde á Comunidade Autónoma de Galicia a xestión en materia de protección do medio ambiente.

En exercicio destas competencias ditouse a Lei 9/2001, do 21 de agosto, de conservación da natureza, que constituíu o primeiro instrumento xurídico xeral en establecer un marco de protección referido ao conxunto do territorio galego e que comprendía no seu ámbito de aplicación os espazos naturais, a fauna e a flora silvestres. As previsións desta lei e os seus desenvolvementos regulamentarios permitiron salvagardar os valores intrínsecos aos espazos naturais declarados como protexidos e manter nun bo estado de conservación a biodiversidade presente en Galicia. Sen embargo, o tempo transcorrido dende a súa aprobación e os importantes trocos introducidos na normativa básica comunitaria e estatal aconsellan a súa revisión.

A nova regulación que contén esta lei pretende levar a cabo unha protección transversal do patrimonio natural galego, integrando os requisitos de conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e a biodiversidade nas demais políticas sectoriais e fomentar a información pública e os mecanismos de colaboración, cooperación e participación da sociedade na consecución dos seus obxectivos.

Conforme co artigo 129 da lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas, procede sinalar que esta norma se axusta aos principios de necesidade e eficacia, dado que o dereito a desfrutar dun medio ambiente axeitado para o desenvolvemento da persoa e a preservación do medio natural e da biodiversidade, a súa mellora, restauración e uso sostible se configuran como razóns de interese real e os fins que motivan esta disposición de rango legal; aos principios de proporcionalidade e seguridade xurídica, ao establecer os contidos necesarios para regular o patrimonio natural, sen resultar excesiva ou deficitaria na súa regulación e ao establecer un marco xurídico claro e facilmente comprensible para os distintos destinatarios desta disposición, ao tempo que acorde coa normativa europea e estatal de carácter básico na materia; ao principio de transparencia, ao garantir no seu articulado os dereitos do público en xeral a acceder a toda a información documental e gráfica de que dispoña a Administración nesta materia obxecto de regulación e

ao principio de eficiencia, onde o réxime de intervención administrativa previsto na mesma, concretado entre outros instrumentos, mediante o réxime de autorizacións administrativas respecto a actuacións en determinados hábitats e respecto ás especies que se especifican, se entende como o imprescindible e necesario para poder efectivo o disposto no artigo 45 da Constitución Española.

A presente lei consta de 135 artigos, divididos en catro títulos, nove disposicións adicionais, unha disposición transitoria, unha derogatoria e tres disposicións derradeiras. As rúbricas dos títulos fan referencia a «Disposicións xerais» (Título I, artigos 1 a 20), «Espazos naturais protexidos» (Título II, artigos 21 a 87), «Conservación da biodiversidade» (Título III, artigos 88 a 114), «Inspección e réxime sancionador» (Título IV, artigos 115 a 135).

O Título I (artigos 1 a 20) está composto por sete capítulos e establece en primeiro lugar o obxecto, ámbito de aplicación e principios xerais da lei, entre os que se consolida a prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística, a precaución respecto ás posibles intervencións que poidan afectar negativamente ao patrimonio natural ou á biodiversidade, e a prevención dos problemas derivados do cambio climático. Tamén inclúe unha serie de definicións que contribúen a unha mellor comprensión do seu contido, e delimita as competencias da Comunidade Autónoma de Galicia nesta materia respectando a lexislación básica estatal e os pronunciamentos ditados ao efecto polo Tribunal Constitucional.

Establece mecanismos de colaboración e cooperación para fomentar a conservación e uso sostible do patrimonio natural con outras Administracións e institucións públicas e privadas, con propietarios e usuarios do territorio, así como con entidades de custodia do territorio, que se configuran como organizacións de participación social ás que se lles atribúen importantes funcións en distintos ámbitos ao longo de toda a lei.

Recolle a necesidade de integrar a conservación do patrimonio natural e da biodiversidade dentro das accións desenvoltas a nivel autonómico en materia de educación ambiental. Incide nas obrigas da Administración autonómica de dar acceso á información ambiental que obre no seu poder, de garantir a participación pública non só na execución das políticas públicas senón tamén no seu deseño, e de promover a participación solidaria da cidadanía en actuacións de voluntariado.

Así mesmo, contempla os medios de financiación que deben garantir o cumprimento dos obxectivos desta lei e prevé a posibilidade de outorgar axudas que contribúan á conservación e ao aproveitamento sostible dos espazos naturais protexidos e da biodiversidade.

Por último, este primeiro título recolle a integración dos principios de conservación do patrimonio natural e da biodiversidade en diferentes actuacións sectoriais, tendo en conta o carácter transversal da conservación do patrimonio natural e da biodiversidade e os postulados comunitarios nesta liña, e permite condicionar o outorgamento das autorizacións previstas nesta lei á previa prestación dunha garantía financeira que responda dos posibles danos que se poidan derivar da súa execución para os devanditos recursos naturais e que eviten que sexa a sociedade a que teña que facer fronte aos custos da reposición da situación alterada ao seu estado básico.

O Título II (artigos 21 a 87) é o máis extenso da lei, dedícase aos espazos naturais protexidos e está composto por oito capítulos. Comeza este título definindo os espazos naturais que deben ser obxecto dunha protección especial e establece as súas categorías.

Entre estas categorías inclúense varias novidades respecto á regulación vixente con anterioridade: créanse como subcategoría dentro das reservas, as microrreservas, que teñen unha superficie reducida e se declaran por un prazo de tempo determinado; substitúese a categoría de zona de especial protección dos valores naturais, pola de espazo protexido Rede Natura 2000, cunha vocación simplificadora e continuista co réxime especial de protección outorgado a estes espazos protexidos Rede Natura 2000, dado que a categoría de zona especial de protección dos valores naturais unicamente abarcou en quince anos a estes espazos protexidos Rede Natura 2000; inclúese unha superficie mínima para que un novo espazo poida ser declarado parque natural e contéplase a Rede de parques de Galicia como un sistema axeitado para mellorar a coordinación na xestión dos parques declarados na nosa Comunidade Autónoma; respecto aos espazos naturais de interese local, amplíase o seu ámbito posto que poden comprender espazos integrados en máis dun termo municipal, introdúcese a posibilidade de acudir a diferentes modalidades asociativas e de colaboración para a súa xestión e incídese no seu valor para o desenvolvemento de actuacións de educación ambiental e uso social do medio ambiente.

A Rede Galega de Espazos Protexidos mantense cos mesmos efectos que ata o de agora se ben inclúese a posibilidade de que aquelas limitacións ao uso dos bens e dereitos derivadas da declaración dun espazo incluído nesta rede ou dos seus instrumentos de planificación, que non foran indemnizables, poidan aínda así, ser obxecto de axudas, subvencións ou outras medidas compensatorias para contribuír á conservación e ao aproveitamento sostible do espazo. Permítese que a área de influencia socioeconómica dun espazo incluído nesta rede galega abarque non só ao termo municipal no que se ubique o espazo e a súa zona periférica de protección, senón tamén a outros municipios limítrofes e recóllese a posibilidade de que a Xunta de Galicia outorgue axudas nestas áreas para o desenvolvemento de actividades tradicionais sostibles.

O procedemento de declaración dun espazo natural protexido regúlase con maior detalle que ata o de agora, salientando ademais dúas importantes novidades como son o establecemento do procedemento de elaboración e aprobación de propostas de declaración de Lugares de importancia comunitaria e a previsión de que, con carácter xeral, a declaración dun espazo natural protexido conleva simultaneamente a aprobación do seu correspondente instrumento de planificación. Con esta aprobación simultánea preténdese evitar que existan espazos naturais declarados como protexidos sen o seu correspondente e imprescindible instrumento de planificación.

Respecto ao réxime de protección cautelar, requírese informe favorable da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural dende a iniciación do procedemento de declaración dun espazo natural protexido ou de aprobación de calquera instrumento de planificación para o outorgamento de calquera autorización que habilite para realizar transformacións da realidade física, xeolóxica ou biolóxica no seu ámbito territorial. Pola súa parte, a vixencia do réxime de protección preventiva, amplíase ata os catro anos ou, no caso de Lugares de importancia comunitaria, ata que estes espazos sexan declarados Zona especial de conservación, ampliación que atopa o seu fundamento na experiencia acumulada ao longo destes anos na tramitación dos procedementos de declaración de espazos naturais protexidos e que se considera necesaria para garantir en todo momento a protección dos valores naturais inherentes aos espazos.

As previsións relativas ás medidas de conservación, vixilancia e seguimento dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, manteñen as liñas básicas establecidas pola lexislación estatal, sen prexuízo dun incremento da participación social que ten lugar coa previsión de acordos de custodia do territorio tamén neste ámbito.

Na regulación dos instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais mellórase a súa sistemática e nivel de detalle, recollendo a prevalencia destes instrumentos de planificación sobre calquera outro instrumento de ordenación territorial, urbanístico, dos recursos naturais ou físico. Respecto ás categorías destes instrumentos de planificación, substitúese a denominación dos plans de conservación pola de plans de xestión e, incorpóranse as normas de xestión e conservación, que son o instrumento de planificación específico para os espazos naturais de interese local e para os espazos privados de interese natural. Respecto ao contido dos instrumentos de planificación cómpre salientar a esixencia dunha memoria económica acerca dos custos e instrumentos financeiros previstos para a súa aplicación, así como a esixencia de programas de seguimento, previsións que resultan coherentes e imprescindibles para conseguir a súa efectiva aplicación práctica. Estes instrumentos de planificación teñen unha vixencia indefinida, a excepción dos plans reitores de uso e xestión que concretan en cada caso o seu prazo de vixencia, o cal como mínimo será de dez anos. Tamén se leva a cabo unha regulación xeral dos usos e actividades a desenvolver en espazos naturais protexidos, sen prexuízo da súa concreción en cada instrumento de planificación respectivo.

A regulación da xestión dos espazos naturais protexidos introduce como novidade a previsión dunha maior participación social, coa posibilidade de subscribir convenios ou acordos de xestión coas persoas propietarias dos terreos ou con entidades de custodia do territorio, e modifícase a denominación das xuntas consultivas, que pasan a denominarse xuntas reitoras, sen que este cambio de denominación implique modificación das funcións que teñen encomendadas.

Neste título tamén se incorporan como novidade as áreas protexidas por instrumentos internacionais, e se desenvolven diversas cuestións de competencia autonómica respecto aos humidais de importancia internacional, aos xeoparques e ás reservas da biosfera. Respecto a estas últimas, a Rede de reservas da biosfera de Galicia terá como finalidade a de acadar unha mellor coordinación e xestión destes espazos e se configura como unha firme aposta polo desenvolvemento desta categoría de espazo protexido en Galicia.

Non se olvida esta lei de esixir, con sometemento á lexislación básica estatal, a tramitación dos procedementos de avaliación ambiental para aqueles plans, programas e proxectos que poidan afectar de forma apreciable aos espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos -cunha especial regulación para os espazos protexidos Rede Natura 2000-, requiríndose na súa tramitación un informe preceptivo e vinculante da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Por último, este título recolle unha serie de previsións respecto ás infraestruturas verdes e á conectividade e restauración ecolóxicas, impondo a obriga de elaborar conxuntamente polas Consellerías con competencias afectadas, unha Estratexia galega nesta materia que respecte a Estratexia estatal aprobada ao efecto. Esta participación na elaboración da Estratexia galega é unha mostra máis das numerosas previsións contidas nesta lei para facer efectiva a integración da consideración ambiental nas demais políticas sectoriais, esixencia derivada do propio Tratado de Funcionamento da Unión Europea, no seu artigo 11.

O Título III (artigos 88 a 114) dedícase á regulación da conservación da biodiversidade. Neste título se inclúen dous capítulos, o primeiro relativo ás especies silvestres e o segundo aos hábitats, incorporando así o principio básico da relación directa entre a preservación das especies e a dos seus hábitats. Neste título complementáase a lexislación básica estatal, concretando aquelas cuestións singulares propias da Comunidade Autónoma de Galicia. Cómpre salientar que a regulación dos hábitats é unha novidade desta Lei respecto ao réxime legal existente ata o de agora en Galicia.

O Capítulo I deste Título III regula, polo tanto, a conservación das especies silvestres. Se establecen unha serie de principios xerais e posteriormente se determinan un réxime de protección xeral -que se concreta nunha serie de prohibicións-, e un réxime de protección especial.

O réxime de protección especial ven determinado pola inclusión dunha especie silvestre no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, Listado que se crea nesta lei coa terminoloxía empregada na lexislación estatal e que substitúe ao Rexistro de especies de interese galego que pese a crearse pola Lei 9/2001, do 21 de agosto, non tivo quince anos despois un desenvolvemento regulamentario. Dentro do Listado, inclúese o Catálogo galego de especies ameazadas, que aínda que preexistente, ve agora restrinxidas as súas catro categorías a unicamente dúas, “en perigo de extinción” –coa subcategoría de “en perigo crítico de extinción”- e “vulnerable”, para unha maior coherencia co establecido na Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Na mesma liña seguida nesta lei para outros procedementos, régulase tamén dun xeito detallado o procedemento de inclusión dunha especie no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, así como os efectos da devandita inclusión. Entre estes efectos destacan, consonte ao previsto tamén na lexislación estatal básica, unha serie de prohibicións e a necesidade de aprobar un plan de recuperación respecto ás especies en perigo de extinción e un plan de conservación respecto ás especies vulnerables. Respecto aos plans de recuperación e conservación das especies ameazadas terrestres, especificase o seu procedemento de aprobación e revisión, así como o seu contido mínimo, entre o que se inclúe ao igual que nos instrumentos de planificación previstos no título anterior, unha memoria económica e medidas para o seguimento da eficacia destes plans.

Pola súa parte, se contemplan unha serie de excepcións ás prohibicións, seguindo o disposto ao efecto pola normativa básica estatal e mantendo previsións autonómicas específicas. En todo caso, estas excepcións requiren da obtención da pertinente autorización por parte da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, título administrativo a través do cal se salvagarda a adecuada protección da biodiversidade.

Neste título tamén se abordan unha serie de cuestións complementarias á protección das especies silvestres, establecendo accións de conservación ex situ, de control das especies alóctonas e de reintroducción de especies autóctonas extinguidas. Por último, régulase o Catálogo galego de árbores senlleiras, xa existente, e cuxo desenvolvemento se remite a un regulamento, hoxe xa aprobado.

Pola súa parte, o Capítulo II deste Título III está destinado á conservación dos hábitats. Créase o Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia, en concordancia co respectivo Catálogo nacional establecido pola normativa básica estatal, no que se integrarán tanto os hábitats en perigo de desaparición declarados expresamente pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural como os incluídos no Catálogo nacional e que se atopen en Galicia.

Por último, o Título IV (artigos 115 a 135) establece previsións para a correcta vixilancia, inspección e control do cumprimento do disposto nesta lei, e a tipificación e clasificación das infraccións e sancións, respectando as previsións estatais básicas e engadindo particularidades específicas da Comunidade Autónoma de Galicia. A lei dedica unha atención especial á reparación do dano causado e á reposición da situación alterada ao seu estado anterior, aspectos que poden ser materialmente tan importantes coma a mesma tipificación da infracción e a determinación da sanción aplicable.

As disposicións que acompañan ao articulado teñen por obxecto adecuar as situacións preexistentes á nova situación xurídica creada pola presente lei.

Por todo o exposto, o Parlamento aprobou e eu, de conformidade co artigo 13.2 do Estatuto de Autonomía e co artigo 24 da Lei 1/1983, de 22 de febreiro, de normas reguladoras da Xunta e da súa Presidencia, promulgo, en nome de EL-Rei a Lei do patrimonio natural de Galicia.

TÍTULO I **Disposición xerais**

CAPÍTULO I **Disposicións xerais**

Artigo 1. Obxecto e ámbito de aplicación

Esta lei ten por obxecto establecer o réxime xurídico aplicable no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia para garantir a conservación, o uso sostible, a mellora e a restauración do patrimonio natural e da biodiversidade.

Artigo 2. Principios xerais

Son principios inspiradores da presente lei:

- a) O mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e dos sistemas vitais básicos.
- b) A preservación da biodiversidade e da xeodiversidade.
- c) A utilización ordenada dos recursos para garantir o aproveitamento sostible das especies e dos ecosistemas, a súa conservación, restauración e mellora e evitar a perda neta de biodiversidade.
- d) A conservación e preservación da variedade, singularidade e beleza dos ecosistemas naturais, da diversidade xeolóxica e da paisaxe.
- e) A integración dos requisitos da conservación, uso sostible, mellora e restauración do patrimonio natural e a biodiversidade nas políticas sectoriais.
- f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística.
- g) A precaución nas intervencións que poidan afectar negativamente ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- h) A garantía da información á cidadanía e a súa formación e concienciación sobre a importancia do patrimonio natural e da biodiversidade, así como a súa participación no deseño e execución das políticas públicas dirixidas á consecución dos obxectivos establecidos por esta lei.
- i) A mellora do coñecemento científico como base da conservación do patrimonio natural e da biodiversidade, en coordinación coas universidades galegas e coas demais institucións de investigación públicas ou privadas.

j) A prevención dos problemas derivados do cambio climático, a mitigación e adaptación ao mesmo, así como a loita contra os seus efectos adversos.

k) A participación dos habitantes e das persoas propietarias dos territorios incluídos en espazos naturais protexidos nas actividades coherentes coa conservación do patrimonio natural e da biodiversidade que se desenvolvan nos devanditos espazos e nos beneficios que se deriven delas.

Artigo 3. *Definicións*

Aos efectos desta lei, entenderase por:

1. Acordo de custodia do territorio: pacto subscrito de modo voluntario entre unha persoa propietaria ou titular dun dereito sobre un territorio e unha entidade de custodia do territorio sobre o xeito de conservalo e xestionalo.
2. Biodiversidade ou diversidade biolóxica: variabilidade dos organismos vivos de calquera fonte, incluídos entre outras cousas, os ecosistemas terrestres e mariños e outros ecosistemas acuáticos e os complexos ecolóxicos dos que forman parte. Comprende a diversidade dentro de cada especie, entre as especies e dos ecosistemas.
3. Conservación: mantemento ou restablecemento en estado favorable do patrimonio natural e da biodiversidade, en particular, dos hábitats naturais e seminaturais das poboacións de especies de fauna e de flora silvestres, así como o conxunto de medidas necesarias para acadalo.
4. Coñecemento tradicional: o coñecemento, as innovacións e prácticas das poboacións locais ligados ao patrimonio natural e á biodiversidade, desenvoltas dende a experiencia e adaptadas á cultura e ao medio ambiente local.
5. Corredor ecolóxico: territorio, de extensión e configuración variables que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre sí, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies.
6. Custodia do territorio: conxunto de estratexias e instrumentos a través dos cales se implican aos propietarios e usuarios do territorio na conservación e uso dos valores e os recursos naturais, culturais e paisaxísticos.
7. Ecosistema: complexo dinámico de comunidades vexetais, animais e de microorganismos e o seu medio non vivente que interactúan como unha unidade funcional.
8. Efectos significativos: a alteración de carácter permanente ou de longa duración do patrimonio natural e, no caso de espazos naturais protexidos, tamén cando afecte aos elementos que motivaron a súa designación e obxectivos de conservación.

9. Entidade de custodia do territorio: organización pública ou privada, sen ánimo de lucro, que leva a cabo iniciativas que inclúan a realización de acordos de custodia do territorio para a conservación do patrimonio natural e da biodiversidade.
10. Especie ou subespecie: os taxóns que fosen descritos como tales nunha publicación científica de recoñecido prestixio e exista consenso por parte da comunidade científica acerca da súa validez.
11. Especie autóctona: a existente dentro da súa área de distribución natural.
12. Especie autóctona extinguida: especie autóctona desaparecida no pasado da súa área de distribución natural.
13. Especie exótica invasora: a que se introduce ou establece nun ecosistema ou hábitat natural ou seminatural e que é un axente de cambio e ameaza para a diversidade biolóxica nativa, xa sexa polo seu comportamento invasor, ou polo risco de contaminación xenética.
14. Hábitat dunha especie: medio definido por factores abióticos e bióticos específicos onde vive a especie nunha das fases do seu ciclo biolóxico.
15. Hábitats naturais: zonas terrestres ou acuáticas diferenciadas polas súas características xeográficas, abióticas e bióticas, tanto se son enteramente naturais como seminaturais.
16. Lugares de Importancia Comunitaria: aqueles espazos do territorio nacional ou do medio mariño, xunto coa zona económica exclusiva e a plataforma continental, aprobados como tales, que contribúen de forma apreciable ao mantemento ou, no seu caso, ao restablecemento do estado de conservación favorable dos tipos de hábitats naturais e os hábitats das especies de interese comunitario, que figuran respectivamente nos anexos I e II da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, na súa área de distribución natural.
17. Modificación non substancial dun instrumento de planificación: cambios nas características do instrumento xa aprobado que non constitúen variacións fundamentais no seu contido e que non afectan nin aos obxectivos de conservación nin á normativa.
18. Modificación substancial dun instrumento de planificación: cambios nas características do instrumento xa aprobado que constitúen variacións fundamentais no seu contido ou que afectan aos obxectivos de conservación ou á normativa.
19. Patrimonio natural: conxunto de bens e recursos da natureza fonte de diversidade biolóxica e xeolóxica, que teñen un valor relevante medioambiental, paisaxístico, científico ou cultural.
20. Poboación: conxunto de individuos do mesmo taxón illado doutros grupos, sen intercambio xenético normal entre eles e tendo rasgos adaptativos únicos ou diferentes.
21. Recursos naturais: todo compoñente da natureza, susceptible de ser aproveitado polo ser humano para a satisfacción das súas necesidades e que teña un valor actual ou potencial, tales como: a paisaxe natural; as augas superficiais e subterráneas; o solo, subsolo e as terras pola súa capacidade de uso maior: agrícolas, pecuarias, forestais, cinexética e de protección; a

biodiversidade; a xeodiversidade; os recursos xenéticos, e os ecosistemas que dan soporte á vida; os hidrocarburos; os recursos hidroenerxéticos, eólicos, solares, xeotérmicos e similares; a atmosfera e o espectro radioelétrico, os minerais, as rocas e outros recursos xeolóxicos renovables e non renovables.

22. Recursos xenéticos: material xenético de valor real ou potencial.

23. Reservas da Biosfera: territorios declarados como tales no eido do Programa MaB, da UNESCO de xestión integrada, participativa e sostible do patrimonio e dos recursos naturais.

24. Taxón: grupo de organismos con características comúns.

25. Taxón autóctono: taxón existente de forma natural nun lugar determinado, incluídos os extinguidos, no seu caso.

26. Taxón extinguido: taxón autóctono desaparecido no pasado da súa área de distribución natural.

27. Uso sostible do patrimonio natural: utilización dos seus compoñentes dun modo e a un ritmo que non ocasione a súa redución a longo prazo, co cal se manteñen as posibilidades da súa aportación á satisfacción das necesidades das xeracións actuais e futuras.

28. Xeoparques ou parques xeolóxicos: territorios delimitados que presentan formas xeolóxicas únicas, de especial importancia científica, singularidade ou beleza e que son representativos da historia evolutiva xeolóxica e dos eventos e procesos que as formaron. Tamén lugares que destacan polos seus valores arqueolóxicos, ecolóxicos ou culturais relacionados coa xea.

29. Zonas Especiais de Conservación: lugar de importancia comunitaria aprobado pola Comisión Europea que conta co correspondente instrumento de planificación aprobado pola Administración competente.

30. Zonas de Especial Protección para as Aves: espazos do territorio nacional e do medio mariño, xunto coa zona económica exclusiva e a plataforma continental, máis axeitados en número e en superficie para a conservación das especies de aves incluídas no anexo IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro, e para as aves migratorias de presenza regular en España.

Artigo 4. *Administración competente*

A Xunta de Galicia é a Administración competente para o exercicio das funcións ás que se refire esta lei, con respecto aos espazos, ás especies (excepto as altamente migratorias) e aos hábitats situados no medio terrestre da Comunidade Autónoma de Galicia, así como no seu medio mariño cando exista continuidade ecolóxica co espazo natural terrestre obxecto de protección, avalada pola mellor evidencia científica existente.

Artigo 5. *Deberes de conservación*

1. A Xunta de Galicia, no seu respectivo ámbito competencial, as entidades de dereito público e privado e toda a cidadanía, teñen o deber de respectar e conservar o patrimonio natural e a biodiversidade, prestando especial atención aos hábitats e ás especies silvestres en réxime de protección especial, así como a obriga de restaurar ou reparar o dano que puideran causar aos recursos naturais obxecto de protección por esta lei.

2. As administracións públicas, no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, teñen os seguintes deberes:

a) Levar a cabo as actuacións previstas no artigo 5.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, conforme co seu ámbito competencial.

b) Adoptar as medidas preventivas necesarias para evitar a execución de accións contrarias aos obxectivos desta lei e, no seu caso, determinar as medidas pertinentes para a reparación dos danos e prexuízos causados.

c) Colaborar e cooperar entre sí e con entidades de dereito privado, nos termos establecidos na presente lei, para garantir un uso sostible do patrimonio natural e da biodiversidade.

d) Incorporar criterios de sostibilidade nas decisións sobre aproveitamentos dos recursos, para garantir un disfrute do medio ambiente natural que permita a satisfacción das necesidades das xeracións actuais e futuras.

CAPÍTULO II

Mecanismos de colaboración e cooperación

Artigo 6. *Mecanismos de colaboración e cooperación*

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá subscribir convenios ou acordos de xestión coas persoas propietarias e usuarias do territorio ou con entidades de custodia do territorio aos efectos de fomentar a conservación e uso sostible do patrimonio natural da súa competencia.

Con idénticos efectos, poderá fomentar a custodia do territorio mediante acordos entre entidades de custodia do territorio e as persoas propietarias e usuarias deste.

2. Os acordos para a cesión da xestión, formalizaranse por escrito e terán unha duración temporal limitada, recollendo en todo caso, o sistema de financiación para o seu axeitado desenvolvemento e as directrices mínimas de xestión que deberán fixarse previamente nun documento de xestión.

En ningún caso os devanditos acordos comportarán a transmisión da titularidade dos terreos obxecto destes.

3. Así mesmo, poderán establecerse mecanismos de cooperación con outras Administracións e institucións públicas ou privadas coa finalidade de incentivar a integración dos distintos sectores socioeconómicos na conservación da natureza.

4. Cando o ámbito territorial dun espazo natural protexido linde con outra Comunidade Autónoma ou con Portugal, a Xunta de Galicia poderá subscribir convenios de colaboración e coordinación coas Comunidades Autónomas respectivas ou co Estado colindante, co obxectivo de salvagardar a coherencia e efectividade das medidas de protección correspondentes.

5. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá subscribir convenios de colaboración con institucións públicas ou privadas doutras Comunidades Autónomas ou doutros Estados, para acadar o cumprimento dos obxectivos de conservación e recuperación das especies silvestres establecidos nesta lei.

CAPÍTULO III **Educación e formación**

Artigo 7. Estratexia Galega de Educación Ambiental

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural colaborará na execución da Estratexia Galega de Educación Ambiental, en particular, no que atinxe aos espazos naturais protexidos e á biodiversidade.

2. A Estratexia Galega de Educación Ambiental integrará entre os seus obxectivos, a consecución dos principios inspiradores desta lei, a cuxos efectos, incluírá programas de formación e educación específicos sobre a necesidade de protexer o patrimonio natural e a biodiversidade, promovendo os coñecementos tradicionais sostibles para a súa conservación e a implicación da cidadanía coa conservación de dito patrimonio natural e a biodiversidade.

CAPÍTULO IV **Información e participación pública**

Artigo 8. Información

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural recompilará e poñerá á disposición do público toda a información documental e gráfica da que dispoña, relativa aos espazos naturais protexidos e á biodiversidade. Quedan exentos desta obriga os supostos recollidos no artigo 13 da Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente.

2. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural colaborará co Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural e coas demais Comunidades Autónomas:

a) Na elaboración dun informe anual cos valores, análise e interpretación da información relativa ao estado do patrimonio natural e da biodiversidade; e

b) Na elaboración cada seis anos dun informe sobre o estado e evolución do patrimonio natural e da biodiversidade que conteña tamén unha avaliación dos resultados acadados polas principais políticas adoptadas nesta materia.

Artigo 9. *Participación pública*

1. A Xunta de Galicia garantirá a participación pública no deseño e execución das políticas públicas dirixidas á consecución dos obxectivos desta lei. En todo caso, garantízase a participación pública:

- a) Nos procedementos de declaración dos espazos naturais protexidos;
 - b) Nos procedementos de aprobación dos instrumentos de planificación de espazos e especies previstos nesta lei;
 - c) Nos proxectos de reintrodución de especies autóctonas extinguidas de competencia autonómica;
 - d) Na elaboración de disposicións de carácter xeral dirixidas á consecución dos obxectivos establecidos nesta lei.
2. Igualmente promoverá e facilitará a participación solidaria dos cidadáns en actuacións de voluntariado, mediante actividades organizadas ao efecto.
3. Así mesmo, promoverá mecanismos para facilitar a participación das persoas propietarias do territorio ou daqueles sectores socioeconómicos directamente afectados polas actuacións que se desenvolvan na Rede Galega de Espazos Protexidos.

CAPÍTULO V **Financiación e axudas**

Artigo 10. *Financiación*

1. A Xunta de Galicia habilitará os medios humanos, materiais e financeiros necesarios para o cumprimento do establecido nesta lei.
2. As vías de financiación que garantan o cumprimento do establecido nesta lei son, a título enunciativo, as seguintes:
 - a) As dotacións orzamentarias autonómicas específicas para a planificación, a ordenación, a protección o uso e a xestión da Rede Galega de Espazos Protexidos e para a protección e conservación da biodiversidade.
 - b) Os recursos procedentes da Administración Xeral do Estado e doutras Administracións Públicas por convenio ou transferencia.
 - c) Os recursos derivados de programas procedentes de fondos europeos.
 - d) As aportacións ou donacións realizadas por persoas físicas ou xurídicas e con destino específico á promoción de actuacións de conservación da natureza.

- e) Os tributos e prezos públicos que puideran establecerse en relación con usos, servizos, produtos ou actividades relacionadas co obxecto desta lei.
- f) O importe resultante da incautación total ou parcial das garantías constituídas ao amparo desta lei.
- g) O importe das sancións e as indemnizacións derivadas dos procedementos previstos nesta lei e das medidas compensatorias que poidan establecerse con este fin nos procedementos de avaliación ambiental.
- h) Os ingresos derivados da prestación de servizos vinculados á conservación e uso público en espazos naturais protexidos e da comercialización da súa imaxe de marca.
- i) As partidas específicas recollidas nos instrumentos de financiación regulados na Lei 45/2007, do 13 de decembro, para o desenvolvemento sostible do medio rural e no correspondente Programa de Desenvolvemento Rural Sostible.

3. A aprobación do instrumento de planificación dun espazo natural protexido ou das especies incluídas no Catálogo Galego de Especies Ameazadas incluírá unha previsión das fontes de financiación que garantan o cumprimento dos seus fins.

Artigo 11. *Axudas*

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá establecer axudas técnicas, económicas e financeiras co fin de contribuír á conservación e ao aproveitamento sostible dos espazos naturais protexidos e da biodiversidade.

Estas axudas tamén poderán ter por obxecto a promoción do desenvolvemento socioeconómico das poboacións dos espazos naturais protexidos ou das súas áreas de influencia socioeconómica, coa finalidade de contribuír á mellora da calidade de vida dos seus habitantes e ao desenvolvemento sostible nestes ámbitos.

2. No outorgamento das axudas previstas no apartado un deste artigo, daráselle prioridade ás actuacións seguintes:

- a) Promoción de usos tradicionais sostibles así como aqueles novos que contribúan favorablemente ao mantemento da biodiversidade.
- b) Actuacións desenvoltas en espazos e especies incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos e, especialmente en espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, ou nas súas respectivas áreas de influencia socioeconómica, dirixidas á mellora do estado de conservación dos espazos, á redución de presións e ameazas e aquelas outras que resulten coherentes coa planificación.
- c) Actuacións a desenvolver en áreas de presenza ou críticas de especies ameazadas.

d) Actuacións a desenvolver por persoas propietarias ou titulares de terreos afectados polas limitacións derivadas da declaración do espazo natural protexido ou da aprobación do seu instrumento de planificación.

3. As Administracións públicas non poderán subvencionar ou conceder axudas, sexa cal for a orixe dos fondos, en relación cun plan, programa ou proxecto que se pretenda desenvolver en espazos naturais protexidos, cando da análise das súas posibles repercusións sobre os valores que xustificaron a súa inclusión na devandita rede se concluíra que terían efectos significativos negativos sobre esta. Exceptúase desta prohibición, os supostos previstos no artigo 84.3 desta lei.

4. As Administracións públicas deberán priorizar no outorgamento de axudas ou subvencións aqueles plans, programas, proxectos ou actividades que se executen nun espazo protexido, cando contribúan ao desenvolvemento sostible das poboacións locais e e sexan acordes cos obxectivos de conservación.

Os departamentos da Xunta de Galicia ou calquera outra Administración deberán comunicar anualmente o outorgamento destas axudas ou subvencións á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

CAPÍTULO VI

Actuacións sectoriais

Artigo 12. *Actuacións vinculadas co turismo*

1. A Xunta de Galicia en colaboración, no seu caso, con outras administracións públicas ou entidades privadas fomentará, dentro do seu respectivo ámbito competencial, a implantación e desenvolvemento de modelos de explotación compatibles coa consecución dos obxectivos desta lei.

Neste sentido, favorecerá aquelas actividades sostibles que posibiliten a divulgación do medio natural e que inclúan a interpretación do patrimonio natural como unha oferta dos seus servizos. Así mesmo, fomentará as actividades turísticas que incidan na mellora da economía e calidade de vida das poboacións rurais en que se desenvolvan.

2. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá establecer normas que regulen o uso recreativo, o deportivo, o turístico e outras formas de uso no medio natural, co fin de compatibilizar estes usos coa conservación do patrimonio natural.

En especial, se poderán determinar condicións ou regulacións en materia de turismo de observación, fotografía ou calquera outra actividade ligada coa xea e especies, de maneira que a execución destas actividades se realice sen ocasionar danos ou molestias ás mesmas.

Artigo 13. *Control de pragas ocasionadas pola fauna silvestre*

A declaración pola Administración dunha situación de praga ocasionada por algunha especie de fauna silvestre autóctona, requirirá que os sistemas de control que se establezan se axusten

á lexislación sectorial. En todo caso, os procedementos de control deberán asegurar o mantemento duns niveis poblacionais mínimos, a mitigación de efectos significativos, directos ou indirectos, sobre outras especies e o mantemento da dinámica do ecosistema.

Artigo 14. Protección da avifauna contra a colisión e electrocución en liñas eléctricas

1. As novas liñas de transporte e distribución de enerxía e a modificación das existentes deberán ser deseñadas de maneira que se minimicen os riscos de electrocución e colisión para a avifauna tanto na determinación dos trazados como no deseño construtivo.

2. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural determinará, mediante resolución ditada ao efecto, as zonas de protección para a avifauna existentes no territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, entre as cales se incluírán, polo menos, as zonas de especial protección para as aves e as áreas prioritarias de reprodución, de alimentación, de dispersión e de concentración local das especies de aves incluídas no Catálogo galego e no Catálogo español de especies ameazadas.

Nestas zonas adoptaranse as medidas de protección da avifauna previstas na lexislación sectorial aplicable.

Artigo 15. Protección da avifauna no desenvolvemento do sector eólico

As Administracións competentes para a planificación do sector eólico terán en conta no trazado de novos polígonos de desenvolvemento eólico a existencia de zonas de especial protección para as aves e as necesidades das aves migratorias.

Artigo 16. Actuacións agrícolas

1. As Consellerías competentes en materia de conservación do patrimonio natural e en materia agrícola identificarán conxuntamente os sistemas agrícolas e as prácticas asociadas que resulten máis relevantes para o mantemento da conservación da natureza, así como as áreas agrícolas de alto valor natural.

2. A loita contra as pragas agrícolas, os tratamentos fitosanitarios e a fertilización de sistemas agrarios deberán realizarse de xeito que resulten compatibles cos obxectivos desta lei, e de conformidade coa súa lexislación específica.

3. Para dar cumprimento aos puntos anteriores, a consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e a consellería competente en materia agraria elaborarán conxuntamente códigos de boas prácticas agrarias que permitan compatibilizar as actuacións agrarias coa conservación do patrimonio natural.

Artigo 17. *Actuacións forestais*

1. A xestión dos montes rexerese polos principios de aproveitamento sostible, conservación e mellora do patrimonio natural.
2. A loita contra as pragas forestais, os tratamentos fitosanitarios e a fertilización forestal deberán realizarse de xeito que resulten compatibles cos obxectivos desta lei.

Artigo 18. *Reestruturación agraria*

1. As actuacións de reestruturación agraria condiciónanse ao mantemento dos valores naturais conforme á resolución de avaliación do órgano ambiental respecto das zonas a reestructurar.
2. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural emitirá na fase inicial dos procedementos de reestruturación agraria un informe relativo aos aspectos relacionados coa conservación da natureza no que analizará, de xeito conxunto, a totalidade das actuacións e no que motivadamente poderá propoñer a exclusión de parcelas da zona de reestruturación agraria.
3. Para a ubicación das parcelas destinadas á restauración do medio natural e das parcelas de reempazo propostas, teranse en conta os parámetros de conectividade, estrutura e funcionalidade dos hábitats. Así mesmo, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural informará sobre a adecuación do proxecto de restauración do medio natural.

Artigo 19. *Planificación sectorial do aproveitamento dos recursos naturais*

1. As autoridades responsables da aprobación de plans, programas ou proxectos relativos ao aproveitamento de recursos naturais que poidan afectar aos espazos protexidos, ás especies ou a os hábitats protexidos nesta lei, en especial aos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, deberán integrar na planificación como un dos seus obxectivos, que os aproveitamentos do recurso natural obxecto de planificación non causen graves prexuízos de difícil ou imposible reparación á integridade dos espazos, nin ao estado de conservación das especies e hábitats protexidos.
2. A obriga recollida no apartado anterior terase particularmente en conta na planificación forestal, de infraestruturas agrarias, de pesca e marisqueo, da acuicultura e da minería.

CAPÍTULO VII **Garantía financeira**

Artigo 20. *Garantía financeira*

1. O outorgamento das autorizacións previstas nesta lei poderá condicionarse á previa prestación pola persoa promotora da actuación, dunha garantía financeira que responda dos

posibles danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade que se poidan derivar da súa execución.

2. Para a fixación do importe desta garantía atenderase ás características, perigosidade e potencial risco sobre o patrimonio natural e a biodiversidade da acción autorizada.

TÍTULO II Espazos naturais protexidos

CAPÍTULO I Concepto e categorías

Artigo 21. *Concepto de espazo natural protexido*

1. Son espazos naturais protexidos da Comunidade Autónoma de Galicia aqueles que sexan declarados como tales pola Administración competente, por concorrer neles algún dos seguintes requisitos:

a) Conter elementos ou sistemas naturais representativos, singulares, fráxiles, ameazados ou de especial interese ecolóxico, científico, paisaxístico, xeolóxico ou educativo.

b) Contribuír a garantir o bo estado de conservación de hábitats, comunidades e especies presentes en calquera das fases do seu ciclo vital, que se atopen ameazadas ou que ao abeiro de convenios internacionais subscritos por España ou de disposicións específicas requiran unha protección especial.

c) Estar dedicados especialmente á protección e ao mantemento da xeodiversidade, da biodiversidade, da diversidade xenética e dos recursos naturais e culturais asociados, así como dos procesos evolutivos, a conectividade e a migración de especies e das funcións e procesos ecolóxicos esenciais.

d) Conter elementos de especial interese para a investigación científica, a educación, a interpretación e o estudo do medio natural e valores culturais asociados.

e) Conter elementos de especial interese xeolóxico ou elevada calidade das súas paisaxes naturais ou culturais.

f) Contribuír ao desenvolvemento socioeconómico sostible das comunidades locais, garantindo a conservación dos valores naturais e culturais presentes no espazo.

2. Con carácter xeral, os espazos naturais protexidos non poderán comprender solos que teñan a condición de solos urbanos nun instrumento de planificación urbanística aprobado á data do inicio do procedemento de declaración do espazo natural como protexido, agás que se xustifique expresamente a súa inclusión por necesidades concretas de conservación.

Artigo 22. *Categorías de espazos naturais protexidos*

1. En función dos bens e valores a protexer e dos obxectivos de xestión a cumprir, os espazos naturais protexidos regulados nesta lei clasifícanse nas seguintes categorías:

- a) Reserva natural.
- b) Parque.
- c) Monumento natural.
- d) Humidal protexido.
- e) Paisaxe protexida.
- f) Espazo protexido Rede Natura 2000.
- g) Espazo natural de interese local.
- h) Espazo privado de interese natural.

2. Os espazos naturais protexidos poderán abarcar no seu perímetro ámbitos terrestres, ou ámbitos terrestres e mariños cando exista continuidade ecolóxica do ecosistema mariño co espazo natural terrestre obxecto de protección, avalada pola mellor evidencia científica existente.

3. No ámbito territorial dun espazo natural protexido poderán coexistir distintas categorías de protección das previstas no apartado un deste artigo.

Sen embargo, non poderán declararse como espazos naturais de interese local ou espazos privados de interese natural aqueles espazos xa declarados nalgunha das categorías da Rede Galega de Espazos Protexidos.

Artigo 23. *Reserva natural*

1. As reservas naturais son espazos naturais nos que a declaración ten como finalidade a protección dos ecosistemas, comunidades ou elementos biolóxicos, que pola súa rareza, fragilidade, importancia ou singularidade, merecen unha valoración especial.

Nas reservas limitarase a explotación de recursos, salvo naqueles casos nos que esta explotación sexa compatible coa conservación dos valores que se pretenden protexer. Con carácter xeral, prohibirase a recolleita de material biolóxico ou xeolóxico, salvo que se dispoña de autorización específica para a realización desta actividade por razóns de investigación, de conservación ou educativas.

2. Cando as reservas naturais conteñan ecosistemas ou comunidades nun estado de conservación que requira unha protección absoluta, poderán ser declaradas reservas naturais integrais. Nestas zonas prohibirase calquera tipo de aproveitamento e restrinxirase o acceso

público, garantindo a mínima intervención exterior posible, salvo as medidas de conservación, xestión e, no seu caso, de investigación que se estimen pertinentes.

3. Dentro da categoría de reservas naturais e como unha subcategoría específica, poderán declararse como microrreservas aqueles espazos de superficie inferior a 20 hectáreas que conteñan hábitats raros ou que constitúan o hábitat de especies ameazadas e cuxa conservación resulte de especial importancia.

As microrreservas declararanse por un prazo de tempo determinado, mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. Por vía regulamentaria desenvolverase o seu procedemento de declaración e os termos da revisión destas microrreservas.

A declaración dunha microrreserva en terreos de propiedade privada requirirá a conformidade expresa dos seus propietarios, sen prexuízo do disposto no artigo 4.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Artigo 24. *Parque*

1. Os parques son áreas naturais, pouco transformadas polas actividades humanas que, pola beleza das súas paisaxes, a representatividade dos seus ecosistemas ou a singularidade da súa flora, fauna ou da súa diversidade xeolóxica, incluídas as súas formacións xeomorfolóxicas, posúen uns valores ecolóxicos, estéticos, educativos ou científicos cuxa conservación merece unha atención preferente.

2. Nos parques poderán limitarse os aproveitamentos dos recursos naturais, prohibíndose en todo caso os que resulten incompatibles coas finalidades que xustificaran a súa declaración.

3. Nos parques facilitarase a entrada de visitantes coas limitacións precisas para garantir a conservación dos seus valores naturais e para respectar os dereitos dos titulares dos terreos.

4. Os parques poden ser nacionais ou naturais. A declaración de parque nacional corresponderá á Administración xeral do Estado, asumindo a Comunidade Autónoma de Galicia as competencias de xestión respecto aos ubicados no seu ámbito competencial.

5. A declaración dun espazo como parque natural requirirá, ademais do disposto no apartado un deste artigo, que teña unha superficie continua e non fragmentada, suficiente para permitir que se manteñan as súas características físicas e biolóxicas e se asegure o funcionamento dos procesos naturais presentes. A estes efectos, a superficie do parque natural, salvo en casos debidamente xustificadas, terá:

a) Como mínimo, 2.500 hectáreas en parques naturais terrestres ou marítimo-terrestres insulares.

b) Como mínimo, 10.000 hectáreas en parques naturais terrestres ou marítimo-terrestres peninsulares.

6. A Rede de Parques coordinará a xestión destes espazos naturais protexidos.

Artigo 25. *Monumento natural*

1. Os monumentos naturais son espazos ou elementos da natureza constituídos basicamente por formacións de notoria singularidade, rareza ou beleza, que merecen ser obxecto dunha protección especial.
2. Considéranse tamén monumentos naturais os seguintes elementos que teñan sido expresamente declarados como tales: as árbores singulares e monumentais, as formacións xeolóxicas, os xacementos paleontolóxicos e mineralóxicos, os estratotipos e demais elementos da xea que reúnan un interese especial pola singularidade ou importancia dos seus valores científicos, culturais ou paisaxísticos.
3. Nos monumentos naturais limitarase con carácter xeral a explotación dos recursos, salvo cando esta explotación sexa plenamente coherente coa conservación dos valores que se pretenden protexer ou naqueles casos en que, por razóns de investigación ou conservación ou por tratarse de actividades económicas compatibles cun mínimo impacto e que contribúan ao benestar socioeconómico ou da poboación, se permita a devandita explotación, logo de autorización administrativa.

Artigo 26. *Humidal protexido*

1. Son humidais protexidos as extensións de marismas, pantanos, turbeiras ou superficies cubertas de auga, sexan estas de réxime natural ou artificial, permanentes ou temporais, estancadas ou correntes, doces, salobres ou salgadas, incluídas as extensións de auga mariña nas que a profundidade en marea baixa non exceda de seis metros, que á vez cumpran unha función de importancia internacional, nacional ou autonómica na conservación dos recursos naturais, e que sexan declaradas como tales.

Poderán comprender zonas de ribeira, costeiras ou adxacentes, así como as illas ou extensións mariñas de profundidade superior aos seis metros en marea baixa cando estas se atopen dentro do humidal.

2. Nos humidais protexidos poderanse limitar os aproveitamentos dos recursos naturais, prohibíndose en todo caso os incompatibles coas finalidades que xustificaran a súa declaración.

Artigo 27. *Paisaxe protexida*

1. As paisaxes protexidas son espazos que, polos seus valores naturais, estéticos e culturais ou ben pola relación harmoniosa entre o ser humano e o medio natural e, de acordo co Convenio da Paisaxe do Consello de Europa, sexan merecedores dunha protección especial.

2. Nas paisaxes protexidas procurarase o mantemento das prácticas tradicionais que contribúan á preservación dos seus valores e recursos naturais, e á conservación das relacións e dos procesos, tanto naturais coma socioeconómicos, que contribuíron á súa formación e fan posible o seu mantemento.

Artigo 28. Espazo protexido Rede Natura 2000

Os espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia estarán constituídos por:

- a) Os Lugares de Importancia Comunitaria, ata a súa transformación en Zonas Especiais de Conservación.
- b) As Zonas Especiais de Conservación.
- c) As Zonas de Especial Protección para as Aves.

Artigo 29. Espazo natural de interese local

1. Son espazos naturais de interese local aqueles espazos integrados nun ou varios termos municipais que polas súas singularidades sexan merecedores dalgún tipo de protección dos seus valores naturais a nivel local.

2. A responsabilidade e competencia na xestión destes espazos corresponderá ás entidades locais, no seu ámbito territorial respectivo.

3. As entidades locais poderán constituír consorcios, mancomunidades ou outras modalidades asociativas para a xestión destes espazos e poderán subscribir acordos de cesión total ou parcial da súa xestión con entidades de custodia do territorio, sen que alteren o réxime de responsabilidade previsto no apartado anterior.

4. Estes espazos non se considerarán incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos e a súa declaración como espazos naturais protexidos non implicará a asignación de recursos da Comunidade Autónoma de Galicia, aínda que poderán ter preferencia na obtención de axudas para a súa conservación e xestión.

5. Nestes espazos promoverase o desenvolvemento de actuacións de educación ambiental e uso social do medio ambiente.

Artigo 30. Espazo privado de interese natural

1. Son espazos privados de interese natural aqueles terreos de titularidade privada nos que existan formacións naturais, especies ou hábitats de flora e fauna silvestres dos que se considere de interese a súa protección.
2. A responsabilidade na xestión destes espazos corresponderá ao promotor da súa declaración, que deberá ser o propietario dos terreos, podendo subscribirse acordos de cesión total ou parcial da súa xestión con entidades de custodia do territorio.
3. Estes espazos non se considerarán incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos e a súa declaración como espazos naturais protexidos non implicará a asignación de recursos da Comunidade Autónoma de Galicia, aínda que poderán ter preferencia na obtención de axudas para a súa conservación e xestión.

CAPÍTULO II

Rede galega de espazos protexidos

Artigo 31. *Composición*

1. Na Rede Galega de Espazos Protexidos, de competencia autonómica, están representados os principais ecosistemas, paisaxes ou hábitats galegos e contén aqueles espazos necesarios para asegurar o mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e a preservación da diversidade xenética.
2. A Rede Galega de Espazos Protexidos está constituída polos espazos naturais protexidos declarados ou que se declaren no futuro nalgunha das categorías enumeradas no artigo 22.1 da presente lei, excepto as dos apartados g) e h).

Artigo 32. *Efectos*

A declaración dun espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos conlevará os seguintes efectos:

- a) Declaración de utilidade pública e interese social a efectos expropiatorios de todos os bens e dereitos incluídos dentro do seu ámbito.
- b) Declaración de utilidade pública e interese social das obras necesarias para a conservación e restauración dos espazos naturais protexidos, especialmente as que teñan por obxecto facer fronte a fenómenos catastróficos ou excepcionais.
- c) Sometemento das transmisións onerosas e inter vivos de terreos á facultade da Administración de exercer os dereitos de tanteo e de retracto nas condicións e coas excepcións establecidas no artigo 33 desta lei.
- d) Suxeición á servidume de instalación de sinais prevista no artigo 34 desta lei.
- e) Utilización dos bens e recursos naturais comprendidos nestes espazos consonte ao previsto nesta lei e nos instrumentos de planificación establecidos nela.

f) Prioridade no desenvolvemento de actuacións de mellora das condicións socioeconómicas da poboación residente.

g) Calquera outro que regulamentariamente se determine.

Artigo 33. Dereitos de tanteo e de retracto

1. As transmisións onerosas e inter vivos de bens inmobles situados total ou parcialmente no ámbito dunha reserva natural, dun parque, dun monumento natural, dun humidal protexido ou dunha paisaxe protexida sométense aos dereitos de tanteo e de retracto por parte da Administración autonómica de Galicia.

Quedan excluídos desta facultade todos os inmobles incluídos na categoría de espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia e nos que non concorra outra categoría das relacionadas no apartado anterior, así como os inmobles sitos en solo urbano.

2. O prazo de exercicio do dereito de tanteo será de tres meses, contados a partir da notificación da transmisión á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. A estes efectos, a persoa transmitente notificaralle fidedignamente á devandita Consellería as condicións esenciais da transmisión pretendida.

Transcorrido o devandito prazo sen que a Consellería notifique ao transmitente o exercicio do dereito de tanteo, a transmisión pretendida poderá levarse a cabo.

3. O dereito de retracto poderase exercer dentro do prazo dun ano, contado a partir do momento no que a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural teña constancia fidedigna da transmisión. A estes efectos a Consellería competente en materia de facenda deberalle comunicar á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, no prazo de tres meses, as transmisións dos bens e dereitos aos que se refire este artigo.

4. Non poderá procederse á inscrición das devanditas transmisións no Rexistro da Propiedade sen a xustificación do cumprimento do deber de notificación sinalado con anterioridade.

Artigo 34. Servidume de instalación de sinais

1. Os terreos comprendidos dentro dun espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos estarán suxeitos á servidume forzosa de instalación de sinais indicadores da súa condición e réxime.

2. A declaración e imposición desta servidume efectuarase por resolución emitida pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, previa instrución do correspondente expediente, no que con audiencia dos interesados, se deberá xustificar a conveniencia e necesidade técnica da súa instalación.

3. A imposición da servidume conleva a obriga dos predios serventes de dar paso e permitir a realización dos traballos necesarios para a súa instalación, conservación ou renovación.

Artigo 35. Limitacións derivadas da declaración de espazo natural protexido

1. As limitacións ao uso dos bens e dereitos derivadas da declaración de espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos ou dos seus instrumentos de planificación previstos nesta lei, poderán dar lugar a axudas, subvencións ou outras medidas compensatorias destinadas a contribuír á súa conservación e aproveitamento sostible.

2. As limitacións referidas no apartado anterior serán indemnizables cando concorran os seguintes requisitos:

a) Que a persoa titular non teña o deber xurídico de soportalas.

b) Que incidan sobre dereitos efectivamente incorporados ao patrimonio da persoa titular.

c) Que afecten a usos ou aproveitamentos permitidos ou autorizados e que estean efectivamente exercidos no momento da imposición da limitación.

d) Que supoñan unha lesión patrimonial efectiva, avaliabile economicamente e individualizada.

e) Que se trate de limitacións singulares non susceptibles de distribución entre as persoas afectadas.

Artigo 36. Zona periférica de protección

1. Nas declaracións dos espazos naturais protexidos poderán establecerse zonas periféricas de protección destinadas a evitar impactos ecolóxicos ou paisaxísticos procedentes do exterior. Cando proceda, na propia norma de creación, estableceranse as limitacións necesarias.

2. As zonas periféricas de protección non terán a consideración de espazo natural protexido.

Artigo 37. Áreas de influencia socioeconómica

1. As normas que declaren os espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos poderán delimitar áreas de influencia socioeconómica co fin de contribuír ao seu mantemento e favorecer o desenvolvemento socioeconómico das poboacións locais de maneira compatible cos obxectivos de conservación do espazo.

2. As áreas de influencia socioeconómica estarán integradas, polo menos, polo conxunto dos termos municipais onde se atope ubicado o espazo natural protexido e a súa zona periférica de

protección. Estas áreas poderán englobar tamén a outros municipios limítrofes cando constitúan cos anteriores unha unidade territorial ou económica que o recomende ou concorran causas obxectivas que o xustifiquen e así se considere na norma declarativa do espazo.

3. A Xunta de Galicia promoverá, nestas áreas, o desenvolvemento de actividades tradicionais sostibles ligadas á dinamización do entorno do espazo natural protexido, podendo conceder ao efecto axudas técnicas, económicas ou financeiras.

4. As producións tradicionais sostibles das áreas de influencia socioeconómica, sen prexuízo da lexislación específica que resulte de aplicación, poderán establecer o uso dunha imaxe de marca de produtos que faga referencia á denominación do espazo natural protexido de que se trate.

CAPÍTULO III

Procedementos de declaración dos espazos naturais protexidos

Artigo 38. Disposicións xerais

1. Corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural a tramitación dos procedementos de declaración dun espazo natural protexido, sen prexuízo do disposto no artigo 42 desta lei respecto aos Lugares de Importancia Comunitaria e na Lei 30/2014, do 3 de decembro, de Parques Nacionais.

A Xunta de Galicia poderá promover perante os organismos que correspondan a declaración doutras figuras de protección de ámbito supraautonómico.

2. A declaración dunha reserva natural ou dun parque natural requirirá a previa aprobación do correspondente plan de ordenación dos recursos naturais.

Excepcionalmente, poderán declararse reservas naturais ou parques naturais sen a previa aprobación do plan de ordenación dos recursos naturais cando existan razóns que o xustifiquen, que deberán constar expresamente na norma que os declare. Neste caso o correspondente plan de ordenación dos recursos naturais deberase aprobar no prazo máximo dun ano, contado a partires da entrada en vigor da norma que declare a reserva natural ou o parque natural.

3. Nas demais categorías de espazos naturais protexidos a declaración conlevará a aprobación simultánea do correspondente instrumento de planificación, salvo no caso dos Lugares de Importancia Comunitaria e no suposto previsto no artigo 76 desta lei.

Artigo 39. Iniciación

1. A iniciación do procedemento de declaración dun espazo natural protexido efectuarase de oficio pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. O procedemento de declaración dun espazo natural de interese local ou dun espazo privado de interese natural iniciárase a instancia de parte mediante a presentación da documentación prevista nos artigos 40 e 64.

Artigo 40. *Tramitación*

1. A tramitación do procedemento de declaración dun espazo natural protexido requirirá a elaboración dun documento de inicio co contido mínimo seguinte:

- a) Descrición das principais características do espazo.
- b) Xustificación da proposta de declaración como espazo natural protexido.
- c) Descrición dos límites do espazo e, no seu caso, da zona periférica de protección, tanto literal coma cartográfica.
- d) Réxime de protección aplicable.
- e) Liñas básicas do instrumento de planificación, agás no caso de parques e reservas.

2. O documento de inicio referido no apartado anterior someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos nos artigos 16 e 17 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.

3. Unha vez concluída a participación pública, elaborárase o borrador de norma que corresponda que inclúa a proposta de declaración do espazo natural protexido e, no seu caso, do instrumento de planificación respectivo.

4. Este borrador someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia aos interesados e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos ubicados no ámbito territorial do espazo obxecto do procedemento, a calquera outra Administración afectada e ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible, informe que deberán emitir no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento.

Artigo 41. *Declaración*

1. A declaración das reservas naturais realizarase por lei do Parlamento de Galicia, coa excepción prevista para as microrreservas.

2. A declaración dos parques naturais, monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas e espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia realizarase mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Exceptúanse do disposto no parágrafo anterior os Lugares de Importancia Comunitaria que se aprobarán pola Comisión Europea.

3. Os espazos naturais de interese local e os espazos privados de interese natural declararanse por orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

4. A norma que declare un espazo natural protexido, terá o contido mínimo descrito nas letras a, b, c e d do artigo 40.1 desta lei e conlevará a aprobación simultánea do instrumento de planificación correspondente, salvo no caso de parques e reservas, nos Lugares de Importancia Comunitaria e no suposto previsto no artigo 76 desta lei.

5. A declaración das Zonas Especiais de Conservación e das Zonas de Especial Protección para as Aves notificarase ao Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural, aos efectos da súa comunicación á Comisión Europea.

6. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural velará porque se cumpran as finalidades recollidas na declaración do espazo natural protexido.

Artigo 42. Dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá elaborar unha proposta de declaración de novos Lugares de Importancia Comunitaria que deberá observar o disposto no artigo 43.2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, someténdose en todo caso aos trámites de información pública, participación pública e consulta ás Administracións afectadas.

2. Esta proposta incluírá, polo miúdo, os límites xeográficos, os hábitats naturais e especies de interese comunitario obxecto de conservación, incluídos os prioritarios, e se aprobará por acordo do Consello da Xunta de Galicia.

3. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural darálle publicidade ao dito acordo mediante orde, na que incluírá o réxime de protección preventivo a aplicar. Esta proposta remitirase ao Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural, solicitando o seu traslado á Comisión Europea para a súa aprobación como Lugar de Importancia Comunitaria.

4. Dende o momento da remisión dos espazos propostos como Lugares de Importancia Comunitaria ao Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural, aplicaráselles o réxime de protección preventiva para garantir que non exista unha merma do estado de conservación dos seus hábitats e especies ata a súa declaración formal.

5. Unha vez aprobados os Lugares de Importancia Comunitaria pola Comisión Europea, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural elevará a proposta de declaración destes espazos como Zonas Especiais de Conservación ao Consello da Xunta de Galicia para a súa aprobación mediante Decreto o antes posible e como máximo dentro do

prazo establecido pola lexislación básica estatal. Esta aprobación realizarase simultaneamente co seu correspondente instrumento de planificación.

Para fixar a prioridade na declaración destas zonas atenderase ao disposto no artigo 43.3 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

6. A Xunta de Galicia, na delimitación das Zonas de Especial Protección para as Aves incluírá os terreos da Comunidade Autónoma máis axeitados en número e en superficie para a conservación das especies de aves incluídas no anexo IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro e, para as especies de carácter migratorio que cheguen regularmente ao territorio galego, terá en conta as necesidades de protección das súas áreas de reprodución, alimentación, muda, invernada e zonas de descanso, atribuíndo particular importancia aos humidais e moi especialmente aos de importancia internacional.

Artigo 43. Alteración da delimitación dun espazo natural protexido

1. A alteración da delimitación dun espazo natural protexido ou, no seu caso, da súa zona periférica de protección, esixirá a súa aprobación mediante unha norma do mesmo rango que a da súa declaración, salvo cando se trate de realizar unicamente axustes cartográficos en que se realizará mediante orde.

2. A alteración da delimitación consistente na redución da superficie do espazo natural protexido, estará condicionada á previa xustificación dos cambios provocados neles pola súa evolución natural, cientificamente demostrada.

3. A alteración prevista neste artigo someterase ao trámite de información pública e consulta ás Administracións afectadas.

No caso de tratarse de espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia requirirase a previa aceptación da proposta pola Comisión Europea.

4. Toda modificación do ámbito dun espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia comunicarse ao Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural a través do procedemento establecido ao efecto polo devandito Ministerio.

Artigo 44. Perda da categoría de espazo natural protexido

1. Cando desapareceran as condicións que determinaran a declaración dun espazo natural como protexido, declararase a perda desta categoría. Esta declaración realizarase mediante unha norma do mesmo rango que a da súa declaración, previo trámite de información pública e audiencia.

2. Unicamente procederá declarar a perda da categoría de espazo natural protexido cando a desaparición das condicións que motivaron a súa protección sexan debidas á súa evolución

natural, cientificamente demostrada e, polo tanto, por razóns alleas á acción do home. No suposto de tratarse de espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia requirirase igualmente a previa aceptación da proposta pola Comisión Europea.

Artigo 45. Réxime de protección cautelar

1. A iniciación do procedemento de declaración dun espazo incluído na Rede Galega de Espazos Protexidos ou do procedemento para a elaboración dos instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos previstos nesta lei determinará a prohibición de realizar actos que supoñan unha transformación sensible da realidade física e biolóxica que dificulte ou imposibilite a consecución dos obxectivos da declaración do espazo natural protexido ou do correspondente plan.

2. A iniciación de calquera dos procedementos referidos no apartado anterior comportará automaticamente a esixencia de informe favorable da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural para calquera autorización administrativa que habilite para realizar transformacións da realidade física, xeolóxica ou biolóxica no seu ámbito territorial.

Os devandito informe emitirase no prazo máximo de noventa días dende a súa solicitude, entendéndose desfavorable en caso contrario.

Artigo 46. Espazos naturais sometidos a réxime de protección preventiva

1. Cando da información de que dispoña a Xunta de Galicia se deduza a existencia dunha zona ben conservada, ameazada de maneira significativa por un factor de perturbación que puidera alterar tal estado, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural ou calquera outra administración competente tomará as medidas necesarias para eliminar ou reducir o factor de perturbación.

2. No caso de que non fora posible a eliminación ou redución do factor de perturbación, establecerase mediante orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural un réxime de protección preventiva consistente en:

a) A obriga das persoas titulares dos terreos de facilitar información e acceso aos axentes da autoridade e aos representantes da Comunidade Autónoma de Galicia.

b) O inicio de inmediato do procedemento de declaración do espazo natural protexido e/ou do procedemento de aprobación do instrumento de planificación.

c) Sen prexuízo da adopción das medidas previstas no artigo anterior desta lei, aplicarase, no seu caso, algún réxime de protección, previo cumprimento do trámite de audiencia aos interesados, información pública e consulta ás Administracións afectadas.

3. Este réxime de protección preventiva extinguirase coa declaración do espazo natural protexido, sen que poida exceder do prazo máximo de catro anos a contar dende a publicación da orde.

Exceptúase deste prazo máximo, o réxime preventivo establecido na proposta de declaración de Lugares de Importancia Comunitaria que se estenderá ata a súa declaración como Zona Especial de Conservación.

Artigo 47. Medidas de conservación dos espazos protexidos da Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia

A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural fixará as medidas de conservación necesarias nas Zonas Especiais de Conservación e nas Zonas de Especial Protección para as Aves, que respondan ás esixencias ecolóxicas dos tipos de hábitats naturais e das especies presentes en tales áreas, que implicarán:

- a) Plans ou instrumentos de xestión, específicos dos lugares ou integrados noutros plans de desenvolvemento que inclúan, polo menos, os obxectivos de conservación do lugar e as medidas apropiadas para manter os espazos nun estado de conservación favorable. Estes plans deberán ter en especial consideración as necesidades daqueles municipios incluídos na súa totalidade ou nunha grande porcentaxe do seu territorio nestes lugares ou con limitacións singulares específicas ligadas á xestión do lugar.
- b) Medidas regulamentarias, administrativas ou contractuais, que poderán incluír acordos de custodia do territorio asinados coas persoas propietarias ou titulares de dereitos dos terreos incluídos en espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 48. Vixilancia e seguimento da Rede Natura 2000

1. A Administración autonómica de Galicia vixiará, no seu ámbito competencial, o estado de conservación dos tipos de hábitats e as especies de interese comunitario, tendo especialmente en conta os tipos de hábitats naturais prioritarios e as especies prioritarias, así como o estado de conservación das especies de aves que se enumeran no anexo IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

2. Neste sentido, a Administración autonómica comunicará ao Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural os cambios no estado de conservación e as medidas de conservación ás que se refire o artigo 47 da presente lei, a avaliación dos seus resultados e as propostas de novas medidas a aplicar, aos efectos do seu reflexo no Inventario Español do Patrimonio Natural e da Biodiversidade e para a súa integración nos informes nacionais esixidos pola Comisión Europea.

CAPÍTULO IV

Instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais a protexer

Artigo 49. Clasificación

1. Os instrumentos de planificación dos recursos e espazos naturais a protexer son os seguintes:

- a) Plans de ordenación dos recursos naturais.
- b) Plans reitores de uso e xestión.
- c) Plans de xestión.
- d) Normas de xestión e conservación.

2. Con carácter previo á declaración dunha reserva natural ou dun parque natural requirirase a aprobación dun plan de ordenación dos recursos naturais, salvo nos supostos excepcionais previstos no segundo parágrafo do artigo 38.2 da presente lei.

Este instrumento de planificación poderá igualmente preverse para os restantes espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos cando así o decida a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

3. No caso de monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas ou espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, será necesario que na propia norma de declaración do espazo natural protexido se aprobe, polo menos, o correspondente plan de xestión, agás no caso dos Lugares de Importancia Comunitaria e no suposto previsto no artigo 76 desta lei.

4. Cando se trate de espazos naturais de interese local ou espazos privados de interese natural, na propia norma de declaración do espazo natural protexido aprobaranse as súas normas de xestión e conservación.

Artigo 50. Efectos

1. Os instrumentos de planificación previstos no artigo anterior serán obrigatorios e executivos nas materias reguladas nesta lei, prevalecendo sobre calquera outro instrumento de ordenación territorial, urbanístico, dos recursos naturais ou físico, incluso sobre os preexistentes e constituíndo as súas disposicións un límite para estes, polo que as súas determinacións non poderán alterar ou modificar aquelas disposicións.

2. As previsións dos devanditos instrumentos de planificación serán determinantes para calquera outra actuación, plan ou programa sectorial que deberán adaptarse ao seu contido. As actuacións, plans ou programas sectoriais tan só poderán contradecir ou non acoller o contido

destes instrumentos por razóns imperiosas de interese público de primeira orde que deberán ser acordadas polo Consello da Xunta de Galicia, cando corresponda ao ámbito competencial autonómico, e que deberán publicarse no Diario Oficial de Galicia.

3. Os concellos, no seu ámbito competencial, poderán propoñer excepcións para garantir a prestación dos servizos mínimos previstos no artigo 26 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das Bases do Réxime Local. Estas excepcións deberán estar suficientemente motivadas e someterse á aprobación da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Sección 1ª. Plans de ordenación dos recursos naturais

Artigo 51. Definición e ámbito

1. Os plans de ordenación dos recursos naturais son os instrumentos de planificación específicos para a delimitación, tipificación, integración en rede e determinación da súa relación co resto do territorio, dos sistemas que integran o patrimonio e os recursos naturais dun determinado ámbito espacial.

2. Estes plans de ordenación dos recursos naturais axustaranse aos criterios e normas xerais establecidas nas directrices para a ordenación dos recursos naturais aprobadas pola Administración xeral do Estado.

3. Poderán integrarse nun mesmo plan de ordenación dos recursos naturais varios espazos naturais xa declarados ou susceptibles de ser declarados protexidos, cando existan elementos comúns que así o aconsellen.

4. Quedan excluídos, en todo caso, do ámbito de aplicación dun plan de ordenación dos recursos naturais os solos que teñan a condición de solos urbanos nun instrumento de planificación urbanística aprobado á data do inicio do seu procedemento de aprobación, agás que se xustifique expresamente a súa inclusión por necesidades concretas de conservación.

Artigo 52. Contido

1. Os plans de ordenación dos recursos naturais terán, como mínimo, o seguinte contido:

a) Delimitación do ámbito territorial obxecto de ordenación, e descrición e interpretación das súas características físicas, xeolóxicas e biolóxicas.

b) Inventario e definición do estado de conservación dos compoñentes do patrimonio natural e a biodiversidade, dos ecosistemas e as paisaxes no ámbito territorial do que se trate, formulando unha diagnose deste e unha previsión da súa evolución futura.

c) Determinación dos obxectivos e dos criterios para a conservación, protección, restauración e uso sostible dos recursos naturais e, en particular, dos compoñentes da biodiversidade e xeodiversidade no ámbito territorial de aplicación do plan.

- d) Zonificación do territorio afectado, se procede.
- e) Determinación das limitacións xerais e específicas que respecto dos usos e actividades deban establecerse en función da conservación dos compoñentes do patrimonio natural e da biodiversidade.
- f) Aplicación, no seu caso, dalgún dos rexímenes de protección de espazos naturais.
- g) Establecemento dos criterios de referencia orientadores na formulación e execución das diversas políticas sectoriais que inciden no ámbito territorial de aplicación do plan, para que sexan compatibles cos obxectivos de conservación do patrimonio natural e a biodiversidade.
- h) Identificación de medidas para garantir a conectividade ecolóxica, establecendo ou restablecendo corredores con outros espazos naturais de singular relevancia para a biodiversidade.
- i) Memoria económica acerca dos custos e instrumentos financeiros previstos para a súa aplicación.
- j) Directrices e criterios para a redación de plans reitores de uso e xestión que os desenvolvan para o caso de Parques e Reservas.

Artigo 53. Procedemento de aprobación

1. A elaboración e tramitación dos plans de ordenación dos recursos naturais corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
2. O procedemento de aprobación iníciase mediante resolución da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, na que se delimitará o ámbito territorial obxecto de ordenación.
3. O documento de inicio de plan de ordenación dos recursos naturais someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos nos artigos 16 e 17 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.
4. Con carácter previo á súa aprobación, o borrador de plan de ordenación dos recursos naturais someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos ubicados no ámbito territorial do plan e a calquera outra Administración afectada, informe que deberán emitir no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, coa excepción prevista na disposición adicional duodécima da lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e Biodiversidade.
5. A aprobación do plan de ordenación dos recursos naturais efectuarase mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da Consellería competente en materia

de conservación do patrimonio natural, logo de informe do Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible.

6. O devandito plan deberá aprobarse dentro do prazo de dous anos a contar dende a resolución de inicio. Non obstante, cando existan razóns que o xustifiquen, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá acordar a ampliación deste prazo, sen que en ningún caso supere o prazo de catro anos.

Exceptúase desta previsión o suposto recollido no segundo parágrafo do artigo 38.2 desta lei.

Artigo 54. Vixencia, actualización e modificación dos plans de ordenación dos recursos naturais

1. Os plans de ordenación dos recursos naturais terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible actualización conforme ao estado da ciencia e da técnica e da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.

2. A actualización ou modificación substancial dun plan de ordenación dos recursos naturais realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.

3. Pola súa parte, a modificación non substancial dun plan de ordenación dos recursos naturais realizarase por medio de resolución da Dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela ao trámite de información pública.

Sección 2ª. Plans reitores de uso e xestión

Artigo 55. Definición e ámbito

1. Os plans reitores de uso e xestión son os instrumentos de planificación da xestión dos parques naturais e das reservas naturais. A estes efectos, desenvolven as directrices emanadas do plan de ordenación dos recursos naturais, establecendo as directrices de actuación tanto da Administración como dos particulares no seu ámbito de aplicación para garantir a conservación, a protección e a mellora dos valores ambientais presentes neles e para fomentar a investigación e un uso público sostible.

2. O seu ámbito territorial de aplicación será o constituído polos límites do parque natural ou da reserva natural aos que se refira e pola súa zona periférica de protección.

Artigo 56. Contido

Os plans reitores de uso e xestión terán, como mínimo, o seguinte contido:

a) Análise e diagnose do medio.

- b) Zonificación do espazo consonte ao contido do plan de ordenación dos recursos naturais, con delimitación das áreas de diferentes usos.
- c) Obxectivos.
- d) Previsións de uso e aproveitamento.
- e) Normas xerais de xestión, coa inclusión, como mínimo, das relativas á vixencia e revisión do plan.
- f) Normas de regulación de usos e actividades, así como para a xestión, protección, conservación ou mellora dos recursos naturais e dos valores ambientais, cando resulte preciso completar ou desenvolver as contidas no plan de ordenación dos recursos naturais.
- g) Normas relativas ás actividades de investigación.
- h) Normas relativas ao uso público.
- i) Programación das actuacións para acadar os obxectivos do plan de ordenación dos recursos naturais a desenvolver no espazo natural, durante a vixencia do plan reitor de uso e xestión.
- j) Programa de seguimento.
- k) Memoria económica acerca dos custos e instrumentos financeiros previstos para a súa aplicación.

Artigo 57. Procedemento de aprobación

1. A elaboración e tramitación do plan reitor de uso e xestión corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
2. O procedemento de aprobación iniciarase mediante resolución da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, na que se delimitará o ámbito territorial obxecto do plan.
3. O documento de inicio do plan reitor de uso e xestión someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos nos artigos 16 e 17 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.
4. O borrador do plan reitor de uso e xestión someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia aos interesados e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos ubicados no ámbito territorial do plan, ás Administracións competentes en materia urbanística e a calquera outra Administración afectada, informe que deberán emitir no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento, coa excepción prevista na disposición adicional duodécima da lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e Biodiversidade.
5. A aprobación do plan reitor de uso e xestión efectuarase mediante decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia a proposta da Consellería competente en materia de

conservación do patrimonio natural, logo de informe do Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible e oída, no seu caso, a xunta reitora correspondente.

Artigo 58. Vixencia, revisión e modificación

1. Os plans reitores de uso e xestión fixarán o seu prazo de vixencia que, como mínimo, será de dez anos, debendo revisarse ao termo do prazo de vixencia establecido ou antes, se fose necesario.
2. A revisión ou modificación substancial dun plan reitor de uso e xestión realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.
3. Pola súa parte, a modificación non substancial dun plan reitor de uso e xestión realizarase por medio de resolución da Dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela ao trámite de información pública.

Sección 3ª. Plans de xestión

Artigo 59. Definición e ámbito

1. Os plans de xestión son os instrumentos de planificación dos monumentos naturais, humidais protexidos, paisaxes protexidas e espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, que establecerán o réxime de usos e actividades permisibles e as limitacións que se consideren necesarias para a conservación destes espazos, así como as medidas para a conservación de hábitats e especies.
2. Poderán integrarse nun mesmo plan de xestión varios espazos naturais cando existan elementos comúns que así o aconsellen.
3. Quedan excluídos, en todo caso, do ámbito de aplicación dun plan de xestión os solos que teñan a condición de solos urbanos nun instrumento de planificación urbanística aprobado á data do inicio do seu procedemento de aprobación, agás que se xustifique expresamente a súa inclusión por necesidades concretas de conservación.

Artigo 60. Contido

Os plans de xestión terán, como mínimo, o seguinte contido:

- a) Delimitación do seu ámbito de protección, que poderá ser discontinuo cando resulte necesario.
- b) Identificación dos valores que deben protexerse, o seu estado de conservación e os posibles riscos que poidan afectar aos seus valores naturais.

- c) Os obxectivos de conservación.
- d) As normas de uso e aproveitamento do solo e dos recursos naturais, destinadas a protexer e conservar ou mellorar os valores ambientais.
- e) As normas relativas ao uso público, así como ás actividades científicas ou educativas.
- f) Programación das actuacións a desenvolver no espazo natural.
- g) Programa de seguimento.

Artigo 61. Procedemento de aprobación

A tramitación e aprobación do plan de xestión corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e realizárase simultaneamente coa declaración do espazo natural protexido correspondente, consonte ao disposto nos artigos 40 e 41 da presente lei, agás no caso dos Lugares de Importancia Comunitaria e no suposto previsto no artigo 76 desta lei.

Artigo 62. Vixencia, actualización e modificación dos plans de xestión

1. Os plans de xestión terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible actualización conforme ao estado da ciencia e da técnica e da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.
2. A actualización ou modificación substancial dun plan de xestión realizárase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.
3. Pola súa parte, a modificación non substancial dun plan de xestión realizárase por medio de resolución da Dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo de sometela ao trámite de información pública.

Sección 4ª. Normas de xestión e conservación

Artigo 63. Definición e ámbito

As normas de xestión e conservación son os instrumentos de planificación dos espazos naturais de interese local e dos espazos privados de interese natural, que establecerán o réxime de usos e actividades permisibles e as limitacións que se consideren necesarias para a conservación destes espazos.

Artigo 64. Contido

O contido das normas de xestión e conservación desenvolverase regulamentariamente tendo, en todo caso, o seguinte contido mínimo:

- a) Delimitación do seu ámbito de protección, que poderá ser descontinuo cando resulte necesario e a acreditación da titularidade dos terreos.
- b) Normativa urbanística aplicable ao solo no que se sitúe o espazo natural.
- c) Accesos e posibles gravámenes existentes sobre o espazo natural.
- d) Identificación dos valores que deben protexerse e dos posibles riscos que poidan afectar aos seus valores naturais.
- e) Usos e aproveitamentos do solo e dos recursos naturais existentes.
- f) Descrición socioeconómica da contorna.
- f) Os obxectivos de conservación.
- g) As normas competencia da Administración local que se vaian a aplicar nos Espazos Naturais de Interese Local.
- h) Programación das actuacións a desenvolver no espazo natural.
- i) Necesidades orzamentarias para a xestión e fontes de financiación previstas.
- j) Compromiso do promotor de asignar os recursos económicos necesarios para a xestión do espazo. No caso de espazos naturais de interese local, este compromiso deberá contar co acordo do pleno do concello.
- k) Programa de seguimento.

Artigo 65. Procedemento de aprobación

A tramitación e aprobación das normas de xestión e conservación corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e realizarase simultaneamente coa declaración do espazo natural protexido correspondente, consonte ao disposto nos artigos 40 e 41 da presente lei.

Artigo 66. Vixencia, actualización e modificación das normas de xestión e conservación

1. As normas de xestión e conservación terán unha vixencia indefinida, sen prexuízo da súa posible actualización conforme ao estado da ciencia e da técnica e da aplicación das medidas de seguimento que correspondan.
2. A actualización ou modificación substancial das normas de xestión e conservación realizarase consonte ao procedemento previsto para a súa aprobación.

3. Pola súa parte, a modificación non substancial das normas de xestión e conservación realizarase por medio de resolución, tras someterse ao trámite de información pública.

Sección 5ª. Zonificación dos espazos naturais protexidos

Artigo 67. Zonificación dos espazos naturais protexidos

Os instrumentos de planificación poderán prever unha zonificación do espazo natural protexido, entendida como a delimitación de diferentes áreas para as que se designarán limitacións xerais e específicas derivadas das necesidades de conservación do espazo e dos recursos naturais presentes nel.

Sección 6ª. Regulación de usos e actividades en espazos naturais protexidos

Artigo 68. Regulación de usos e actividades

1. Aos efectos desta lei, os correspondentes instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos clasificarán os posibles usos e actividades a desenvolver no devandito espazo como permitidas, autorizables ou prohibidas, en función da súa incidencia sobre os valores que motivaron a súa declaración.
2. Nas zonas periféricas de protección fomentarse a realización de actuacións que resulten compatibles coa conservación do espazo natural protexido e poderán realizarse infraestruturas de uso público que non se poidan ubicar no devandito espazo natural protexido.

Artigo 69. Usos e actividades permitidas

1. Terán a consideración de usos e actividades permitidas, aquelas que resulten compatibles cos obxectivos da declaración do espazo natural protexido, podendo desenvolverse sen limitacións especiais, ben na súa totalidade ou ben nas áreas onde a categoría de zonificación así o permita.
2. Con carácter xeral consideraranse usos e actividades permitidas aquelas de carácter tradicional que sexan compatibles coa protección do espazo natural por non causar afección apreciable.
3. Os usos e actividades permitidas non requirirán autorización específica da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, sen prexuízo de calquera outro título administrativo que resulte esixible.

Artigo 70. Usos e actividades autorizables

1. Terán a consideración de usos e actividades autorizables, aquelas sometidas a un réxime de intervención administrativa por razón da súa ubicación nun espazo natural protexido, que evite posibles efectos non desexados sobre a conservación dos valores relevantes deste.

2. A estes efectos consideraranse usos e actividades autorizables todas aquelas que requiran:

a) Autorización expresa da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

b) Informe preceptivo e vinculante da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural en calquera procedemento de autorización sectorial que figuren como sometidas a informe preceptivo na súa propia normativa sectorial.

c) Calquera plan, programa ou proxecto que, sen ter unha relación directa coa xestión do lugar ou sen ser necesarios para esta, poidan afectar de forma apreciable ao citado lugar, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans e proxectos.

Artigo 71. Usos e actividades prohibidas

Clasificaranse na normativa do espazo como uso ou actividade prohibida, as susceptibles de causar prexuízo á integridade do lugar ou sobre o estado de conservación dos compoñentes clave para a biodiversidade e que, por conseguinte, resulta incompatible cos obxectivos de conservación do espazo.

CAPÍTULO V **Xestión dos espazos naturais protexidos**

Artigo 72. Órganos de xestión

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será responsable da xestión dos espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos. A tal efecto poderá subscribir de convenios ou acordos coas persoas propietarias do territorio ou con entidades de custodia do territorio.

2. Para a xestión dos parques naturais e das reservas, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural designará unha persoa que ostentará a dirección do espazo. Correspóndelle a persoa que ostente a dirección a xestión do espazo natural protexido e, en particular, a elaboración e proposta dos orzamentos e actuacións e a execución e o desenvolvemento do plan reitor de uso e xestión.

3. As microrreservas poderán dispor dunha persoa que ostente a súa dirección cando así o estime a norma de declaración do dito espazo.

4. A xestión dos espazos naturais de interese local e dos espazos privados de interese natural correspóndelle ás entidades locais e ao promotor da súa declaración respectivamente, sen prexuízo da posibilidade de subscribir acordos de xestión con entidades de custodia do territorio.

Artigo 73. *Xunta reitora*

1. Para colaborar na xestión dos espazos naturais protexidos e canalizar a participación das persoas propietarias e os intereses sociais e económicos afectados constituirase, para cada parque natural ou reserva, unha xunta reitora, órgano colexiado de carácter asesor e consultivo, adscrito á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. As microrreservas só disporan dunha Xunta reitora cando así o estime a norma de declaración do dito espazo.

2. A composición da xunta reitora desenvolverase regulamentariamente e, como mínimo, incluírá ao presidente e ao director do espazo natural protexido e asegurará, en todo caso, a representación de:

- a) Os concellos onde se sitúa o espazo natural protexido.
- b) As persoas propietarias dos terreos incluídos no espazo natural protexido.
- c) As persoas ou entidades que representen intereses ambientais, sociais, científicos, institucionais ou económicos relevantes implicados.

Artigo 74. *Funcións da xunta reitora*

1. A xunta reitora colaborará na xestión dos espazos naturais protexidos a través da súa función asesora e consultiva e, en concreto, desenvolverá as seguintes funcións:

- a) A aprobación e modificación do seu regulamento de réxime interior.
- b) A emisión daqueles informes que lle sexan solicitados.
- c) A proposta de actuacións e iniciativas tendentes á consecución dos fins do espazo natural protexido, incluíndo os de difusión e información dos seus valores, así como os programas de formación e educación ambiental.
- d) A colaboración na promoción e proxección exterior do espazo natural protexido e dos seus valores.
- e) En xeral, a promoción e realización de cantas xestións considere oportunas en favor do espazo natural protexido.

2. A xunta reitora dos parques e reservas naturais deberá ser oída, con carácter previo, para a adopción das seguintes decisións:

- a) A aprobación, modificación e revisión da normativa relativa ao espazo natural protexido e dos seus instrumentos de planificación.

b) A aprobación do orzamento de xestión do espazo natural protexido.

CAPÍTULO VI **Outras figuras de protección de espazos**

Artigo 75. Áreas protexidas por instrumentos internacionais

Terán a consideración de áreas protexidas por instrumentos internacionais todos aqueles espazos naturais que sexan formalmente designados consonte ao disposto nos Convenios e Acordos internacionais dos que sexa parte España e, en particular os seguintes:

- a) Os humedais de Importancia Internacional, do Convenio relativo aos Humedais de Importancia Internacional especialmente como Hábitat de Aves Acuáticas.
- b) Os sitios naturais da Lista do Patrimonio Mundial, da Convención sobre a Protección do Patrimonio Mundial, Cultural e Natural.
- c) As áreas protexidas, do Convenio para a protección do medio ambiente mariño do Atlántico do nordeste.
- d) Os Xeoparques, declarados pola UNESCO.
- e) As Reservas da Biosfera, declaradas pola UNESCO.
- f) As Reservas bioxenéticas do Consello de Europa.

Sección 1ª. Humedais de importancia internacional

Artigo 76. Humedais de importancia internacional

1. Poden declararse como humedais de Importancia Internacional, do Convenio relativo aos Humedais de Importancia Internacional especialmente como Hábitat de Aves Acuáticas, os humedais ubicados no ámbito competencial da Comunidade Autónoma de Galicia a iniciativa da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
2. A devandita Consellería deberá someter a proposta de inclusión ao trámite de información pública.
3. Esta declaración como humidal de Importancia Internacional levará consigo automaticamente a súa declaración como humidal protexido.
4. O correspondente plan de xestión deberase iniciar no prazo máximo dun ano, contado a partires da entrada en vigor da norma que declare o humidal protexido.

Sección 2ª. Xeoparques

Artigo 77. *Xeoparques*

No ámbito territorial de Galicia e no marco da Rede Europea de Xeoparques, poderán declararse xeoparques nas zonas que cumpran cos obxectivos establecidos na Carta da Rede europea de Xeoparques ou instrumento vixente no seu momento.

Artigo 78. *Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración de Xeoparque*

1. A elaboración dunha proposta de declaración dunha zona como Xeoparque poderá iniciarse ben pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, ben por outras Administracións ou ben por entidades que teñan entre os seus fins a preservación do patrimonio natural ou da biodiversidade.

2. A Administración ou, no seu caso, a entidade promotora deberá someter a proposta de declaración aos trámites de Información pública e de consulta ás Administracións afectadas.

3. A proposta de declaración de Xeoparque que non sexa iniciada pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, antes de ser remitida á Comisión Nacional Española de Cooperación coa UNESCO, deberá contar cunha carta de apoio desta Consellería, que avaliará a adecuación da zona proposta aos obxectivos establecidos na Carta da Rede Europea de Xeoparques ou instrumento que o substitúa.

4. A proposta de declaración de Xeoparque promovida pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural será aprobada mediante acordo do Consello da Xunta de Galicia.

5. A proposta de declaración de Xeoparque remitirase, previa aprobación no suposto previsto no apartado anterior, á Comisión Nacional Española de Cooperación coa UNESCO aos efectos oportunos.

As entidades promotoras estarán obrigadas a comunicar esta remisión á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

6. A situación de cada Xeoparque revisarase, polo menos, cada catro anos, sobre a base dun informe elaborado polo seu órgano de xestión. Neste órgano de xestión estarán representados todos os actores sociais do espazo.

Sección 3ª. Reservas da biosfera

Artigo 79. *Reservas da biosfera en Galicia*

1. No ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia poderán declararse como Reservas da biosfera, as zonas de ecosistemas terrestres ou costeiros/mariños, ou mesmo unha combinación destes, recoñecidas como tales a nivel internacional no marco do Programa sobre o Home e a Biosfera (MaB) da UNESCO.

2. As Reservas da Biosfera procurarán ser lugares de excelencia para o ensaio e a demostración de métodos de conservación e desenvolvemento sostible a nivel autonómico, combinando as seguintes funcións:

- a) Función de conservación para contribuír á conservación das paisaxes, os ecosistemas, as especies e a variación xenética.
- b) Función de desenvolvemento para fomentar un desenvolvemento económico e humano sostible dende os puntos de vista sociocultural e ecolóxico.
- c) Función de apoio loxístico para prestar apoio a proxectos de demostración, de educación e capacitación sobre o medio ambiente e de investigación e observación permanente en relación con cuestións locais, rexionais, nacionais e mundiais de conservación e desenvolvemento sostible.

Artigo 80. Criterios para a elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da biosfera

A proposta de declaración dunha Reserva da biosfera en Galicia unicamente poderá referirse a unha zona que cumpra as directrices e normas aplicables da UNESCO e que conte, como mínimo, con:

a) Unha ordenación espacial integrada por:

1º Unha ou varias zonas de núcleo da Reserva que sexan espazos naturais protexidos, cos obxectivos básicos de preservar a diversidade biolóxica e os ecosistemas, que deberán contar cunha axeitada ordenación que potencie basicamente os devanditos obxectivos.

2º Unha ou varias zonas de protección das zonas núcleo, que permitan a integración da conservación básica da zona núcleo co desenvolvemento sostible na zona de protección a través do correspondente planeamento de ordenación, uso e xestión, específico ou integrado no planeamento das respectivas zonas núcleo.

3º Unha ou varias zonas de transición entre a Reserva e o resto do espazo, que permitan incentivar o desenvolvemento socioeconómico para a mellora do benestar da poboación, aproveitando os potenciais recursos específicos da Reserva de maneira sostible, respectando os obxectivos desta e do Programa MaB.

b) Unhas estratexias específicas de evolución hacia os obxectivos sinalados, co seu correspondente programa de actuación e un sistema de indicadores adaptado ao establecido polo Comité MaB Español, que permita valorar o grao de cumprimento dos obxectivos do Programa MaB.

c) Un órgano de xestión responsable do desenvolvemento das estratexias, liñas de acción e programas e outro de participación pública, no que estean representados todos os actores sociais da reserva.

Artigo 81. Procedemento de elaboración dunha proposta de declaración dunha Reserva da biosfera

1. A elaboración dunha proposta de declaración dunha zona como Reserva da biosfera poderá iniciarse ben pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, ben por outras Administracións ou ben por entidades que teñan entre os seus fins a preservación do patrimonio natural ou da biodiversidade.
2. A Administración ou, no seu caso, a entidade promotora deberá someter a proposta de declaración aos trámites de información pública e de consulta ás Administracións afectadas.
3. As propostas de declaración da Reserva da biosfera que non sexan iniciadas pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural deberán acadar a previa conformidade desta Consellería, que avaliará a adecuación da zona proposta ás directrices e normas aplicables ao respecto pola UNESCO.
4. As propostas de declaración da Reservas da biosfera promovidas pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural serán aprobadas mediante acordo do Consello da Xunta de Galicia.
5. A proposta de declaración da Reserva da biosfera remitirase, previa aprobación no suposto previsto no apartado anterior, ao Comité MaB español aos efectos oportunos. As entidades promotoras estarán obrigadas a comunicar esta remisión á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 82. Xestión das Reservas da biosfera

1. A xestión das Reservas da biosfera corresponderá ao órgano de xestión sinalado no artigo 80 c) desta lei, sen prexuízo da posibilidade de establecer mecanismos de cooperación con outras Administracións e institucións públicas ou privadas e da posibilidade de subscribir convenios ou acordos de xestión cos propietarios e usuarios do territorio ou con entidades de custodia do territorio.
2. Rede de Reservas da biosfera de Galicia incluírá todos os espazos declarados Reserva da biosfera pola UNESCO e cuxo territorio se atope total ou parcialmente na Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 83. Revisión das Reservas da biosfera

1. A situación de cada Reserva da biosfera revisarase, polo menos, cada dez anos sobre a base dun informe elaborado pola entidade xestora da reserva no que se analizará o cumprimento dos criterios recollidos no artigo 80 desta lei.
2. Este informe remitirase polos órganos xestores das Reservas da biosfera ao Comité MaB español aos efectos das avaliacións preceptivas previstas no artigo 69 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

CAPÍTULO VII

Plans, programas e proxectos que se desenvolvan en espazos naturais protexidos

Artigo 84. *Plans, programas e proxectos que poidan afectar a espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia*

1. Calquera plan, programa ou proxecto que, sen ter relación directa coa xestión do lugar e sen ser necesario para a mesma, poida afectar de forma apreciable ás especies ou hábitats dos espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans, programas ou proxectos, someterase á unha adecuada avaliación das súas repercusións no espazo, que se realizará de acordo coas normas que sexan de aplicación, de acordo co establecido na lexislación básica estatal e nas normas adicionais de protección ditas pola Comunidade Autónoma de Galicia, tendo en conta os obxectivos de conservación do devandito espazo.

Á vista das conclusións da avaliación das repercusións no espazo e supeditado ao disposto no apartado 3 deste artigo, os órganos competentes para aprobar ou autorizar os plans, programas ou proxectos soamente poderán manifestar a súa conformidade cos mesmos tras asegurarse de que non causará prexuízo á integridade do espazo en cuestión e, se procede, tras sometelo a información pública.

2. Os órganos substantivos e ambientais competentes, no marco dos procedementos previstos na lexislación de avaliación ambiental, adoptarán as medidas necesarias para evitar o deterioro, a contaminación e a fragmentación dos hábitats e as perturbacións que afecten ás especies fóra da Rede Natura 2000, na medida en que estes fenómenos teñan un efecto significativo sobre o estado de conservación dos devanditos hábitats e especies.

3. Se, a pesar das conclusións negativas da avaliación das repercusións sobre o lugar e a falta de solucións alternativas, deba realizarse o plan, programa ou proxecto por razóns imperiosas de interese público de primeira orde, incluídas razóns de índole social ou económica, as Administracións públicas competentes tomarán cantas medidas compensatorias sexan necesarias para garantir que a coherencia global de Natura 2000 quede protexida.

A concorrencia de razóns imperiosas de interese público de primeira orde só poderá declararse para cada suposto concreto:

- a) Mediante unha lei.
- b) Mediante acordo do Consello da Xunta de Galicia, cando se trate de plans, programas ou proxectos que deban ser aprobados ou autorizados pola Xunta de Galicia. O devandito acordo deberá ser motivado e público.

A adopción das medidas compensatorias levarase a cabo, no seu caso, durante o procedemento de avaliación ambiental de plans e programas e de avaliación de impacto ambiental de proxectos, consonte ao disposto na normativa aplicable. As devanditas medidas aplicaranse na fase de planificación e execución que determine a avaliación ambiental.

As medidas compensatorias adoptadas remitiranse, polo cauce correspondente, á Comisión Europea.

4. No caso de que o lugar considerado albergue un tipo de hábitat natural e/ou unha especie prioritaria, sinalados como tales nos anexos I e II da Lei 42/2007, do 13 de decembro, unicamente se poderán alegar as seguintes consideracións:

- a) As relacionadas coa saúde humana e a seguridade pública.
- b) As relativas a consecuencias positivas de primordial importancia para o medio ambiente.
- c) Outras razóns imperiosas de interese público de primeira orde, previa consulta á Comisión Europea

5. A concesión das autorizacións daqueles plans, programas e proxectos que requiran da avaliación das repercusións á que se refire o apartado 1 deste artigo, sometidos a avaliación ambiental de conformidade coa Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental ou norma que a substitúa, correspóndelle á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, sen prexuízo das autorizacións que poidan corresponder a outras administracións ou a outros órganos da Administración xeral autonómica.

Artigo 85. Plans, programas e proxectos que se desenvolvan noutros espazos

Os plans, programas e proxectos sometidos a procedementos de avaliación ambiental consonte ao disposto na Lei 21/2013, do 9 de decembro, cando se desenvolvan en espazos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos requirirán dun informe preceptivo e vinculante da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

CAPÍTULO VIII

Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas

Artigo 86. Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas

1. Para garantir a conectividade ecolóxica e a restauración do territorio galego, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural elaborará no prazo máximo de tres anos a contar dende a aprobación da Estratexia estatal ao respecto, unha Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas, previa consulta ás Consellerías afectadas.
2. Ademais da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, participarán na elaboración desta Estratexia, polo menos, as Consellerías con competencias nas seguintes materias: forestal, agrícola, infraestruturas, augas e ordenación do territorio.
3. A Estratexia galega aprobarase por orde conxunta a proposta das Consellerías que participaran na súa elaboración e publicarase no Diario Oficial de Galicia.
4. A Estratexia galega de infraestrutura verde e da conectividade e restauración ecolóxicas incluírá, polo menos, os obxectivos contidos na estratexia estatal na materia.

Artigo 87. *Coherencia e conectividade ecolóxica*

1. Para mellorar a coherencia e a conectividade ecolóxica do territorio, a Xunta de Galicia fomentará na súa planificación ambiental a conservación de corredores ecolóxicos e a xestión daqueles elementos da paisaxe e áreas territoriais que resulten esenciais ou revistan primordial importancia para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético entre poboacións de especies de fauna e flora silvestres, tendo en conta os impactos futuros do cambio climático.
2. A Xunta de Galicia outorgará un papel prioritario aos cursos fluviais, ás áreas de montaña e a outros elementos do territorio, lineais e continuos ou que actúan como puntos de enlace, con independencia de que teñan a condición de espazos naturais protexidos.
3. A Comunidade Autónoma de Galicia procurará establecer mecanismos de colaboración con outras Administracións xestoras de espazos contiguos e outros Estados para facilitar a conectividade e a coherencia na xestión.

TÍTULO III

Conservación da biodiversidade

CAPÍTULO I

Conservación de especies

Sección 1ª. Disposicións xerais

Artigo 88. *Principios xerais*

1. A Xunta de Galicia adoptará, no seu ámbito competencial, as medidas necesarias para garantir a conservación, protección e recuperación da biodiversidade que vive en estado silvestre en Galicia, atendendo á preservación das especies autóctonas e dos seus hábitats e establecendo rexímenes específicos de protección para aquelas especies cuxa situación así o requira.

Igualmente, deberá adoptar as medidas pertinentes para que a recollida na natureza de espécimes das especies de fauna e flora silvestres de interese comunitario, que se enumeran no anexo VI da Lei 42/2007, do 13 de decembro, así como a xestión da súa explotación, sexa compatible co mantemento das mesmas nun estado de conservación favorable.

2. Outorgaráselles preferencia ás medidas de conservación das especies autóctonas nos seus hábitats naturais, dándolle prioridade á conservación das especies ameazadas, ás endémicas, ás especies de fauna e flora silvestres recollidas nos anexos IV, V e VI da Lei 42/2007, do 13 de decembro e a aquelas outras cuxa área de distribución sexa moi limitada ou a súa poboación moi escasa, así como ás migratorias. Cando fose necesario, considerarase a adopción de medidas adicionais de conservación fóra dos devanditos hábitats.

3. A Xunta de Galicia velará nas súas actuacións, polo mantemento da conectividade da biodiversidade.

4. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural adoptará as medidas precisas para impedir a introdución no medio natural de especies ou subespecies alóctonas susceptibles de competir coas especies silvestres autóctonas, alterar as súas características xenéticas ou os equilibrios ecolóxicos.

Sección 2ª. Réxime de protección xeral

Artigo 89. Réxime de protección xeral. Prohibicións

1. Queda prohibido dar morte, danar, molestar ou inquietar intencionadamente ás especies animais obxecto desta lei, con especial atención ás especies autóctonas, así como capturalas en vivo e recoller os seus ovos ou crías.

2. Queda igualmente prohibido posuír, traficar e comerciar con exemplares vivos ou mortos ou cos restos de animais silvestres, así como transportalos sen o debido cumprimento dos requisitos esixidos pola lexislación vixente.

3. Estas prohibicións non se aplicarán nos supostos con regulación específica, en especial na lexislación de montes, caza, agricultura, sanidade e saúde pública, pesca continental e pesca marítima ou nos supostos regulados pola Administración Xeral do Estado, no seu ámbito competencial, para a súa explotación, de maneira compatible coa conservación desas especies.

Sección 3ª. Especies en réxime de protección especial

Artigo 90. Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

1. Créase o Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, que terá a natureza de rexistro público de carácter administrativo dependente da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. Este Listado incluírá as especies, subespecies e poboacións que sexan merecedoras dunha atención e protección particular en Galicia en función do seu valor científico, ecolóxico, cultural, pola súa singularidade, rareza ou que figuren como protexidas nos anexos das Directivas e nos convenios internacionais ratificados por España e que estean presentes de xeito non accidental en Galicia.

2. O contido do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia desenvolverase regulamentariamente.

Artigo 91. Catálogo galego de especies ameazadas

1. No seo do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, inclúese o Catálogo galego de especies ameazadas, que se configura como unha sección do devandito Listado. O contido deste catálogo desenvolverase regulamentariamente.

2. O Catálogo galego de especies ameazadas inclúe, cando exista información técnica ou científica que así o aconselle, as especies, subespecies ou poboacións, presentes de xeito non accidental en Galicia que, atopándose ameazadas, requiran medidas de protección específicas. Estas especies ameazadas clasifícanse nalgunha das seguintes categorías:

a) En perigo de extinción: inclúense nesta categoría aquelas especies, subespecies ou poboacións, cuxa supervivencia é pouco probable se persisten os factores causais da súa actual situación.

Pola súa parte, dentro desta categoría procede declarar unha especie en perigo crítico de extinción cando do seguimento ou avaliación do seu estado de conservación se deduxera que existe un risco inminente de extinción.

b) Vulnerable: inclúense nesta categoría aquelas especies, subespecies ou poboacións, que corren o perigo de pasar á categoría anterior nun futuro inmediato se os factores adversos que actúan sobre eles non son corrixidos.

3. Quedan excluídos do Catálogo galego de especies ameazadas aquelas especies, subespecies ou poboacións de competencia exclusiva da Administración Xeral do Estado.

4. Decláranse de utilidade pública e interese social as obras necesarias para a conservación de especies catalogadas, especialmente as que teñan por obxecto facer fronte a fenómenos catastróficos ou excepcionais.

Artigo 92. Procedemento de inclusión, cambio de categoría ou exclusión do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

1. A inclusión, cambio de categoría ou exclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia realizarase mediante orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. O procedemento poderá iniciarse de oficio ou a instancia de parte, cando exista información científica ou técnica que o xustifique, información que se deberá recoller nunha memoria técnica xustificativa elaborada polo promotor do procedemento.

3. No acordo de iniciación do procedemento, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá adoptar as medidas preventivas que, no seu caso, estime precisas para a protección da especie, subespecie ou poboación de que se trate. Estas medidas preventivas quedarán sen efecto, en todo caso, no prazo máximo de seis meses dende a súa adopción.

4. Este procedemento someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia ás persoas interesadas e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, a calquera outra Administración afectada e ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible, informe que deberán emitir no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento.

5. O prazo máximo de resolución deste procedemento será de seis meses a contar dende a súa iniciación, tendo o silencio administrativo efectos desestimatorios da solicitude, no caso de que o procedemento se iniciara a instancia de parte.

6. A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial de Galicia poderá conlevar o establecemento dun réxime preventivo mediante orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

7. A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación que estea presente de xeito non accidental en Galicia no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial previsto no artigo 56.1 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, levará consigo automaticamente a súa inclusión no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, agás no caso de especies de competencia exclusiva da Administración Xeral do Estado.

Artigo 93. Efectos da inclusión no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia

A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia comporta as seguintes prohibicións xenéricas:

a) Tratándose de prantas, hongos ou algas, a de recollelas, cortalas, mutilalas, arrancalas ou destruílas intencionadamente na natureza, así como a colleita das súas sementes, pole ou esporas e, no caso de especies ameazadas, tamén a destrución do seu hábitat.

b) Tratándose de animais, incluídas as súas larvas, crías ou ovos, a de calquera actuación feita co propósito de darlles morte, capturalos, perseguilos ou molestalos, así como a destrución ou deterioro dos seus niños, camas ou torbeiras e áreas de reprodución, invernada ou repouso e, no caso de especies ameazadas, tamén a destrución do seu hábitat.

c) En ámbolos casos, a de posuír, naturalizar, transportar, vender, comerciar ou intercambiar, ofertar con fins de venda ou intercambio, importar ou exportar exemplares vivos ou mortos, así como os seus propágulos ou restos, salvo nos casos nos que estas actividades, dunha forma controlada pola Administración, poidan resultar claramente beneficiosas para a súa conservación, nos casos que regulamentariamente se determinen.

Estas prohibicións aplicaranse a todas as fases do ciclo biolóxico destas especies, subespecies ou poboacións.

Artigo 94. Efectos da inclusión no Catálogo galego de especies ameazadas

1. Ademais dos efectos previstos no artigo anterior, a inclusión dunha especie, subespecie ou poboación no Catálogo galego de especies ameazadas, ten os seguintes efectos:

a) A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación na categoría de “en perigo de extinción” conleva, nun prazo máximo de tres anos, a adopción dun plan de recuperación, que inclúa as medidas máis axeitadas para restablecer as poboacións naturais a un estado que limite o seu risco de extinción.

b) A inclusión dunha especie, subespecie ou poboación na categoría de “vulnerable” conleva a adopción, nun prazo máximo de cinco anos, dun plan de conservación que inclúa as medidas máis axeitadas para preservar, manter e restablecer as poboacións naturais facéndoas viables.

2. Os plans de recuperación e conservación, fixarán medidas de conservación e instrumentos de xestión, específicos ou integrados noutros plans, que eviten as afeccións negativas para as especies.

3. Para aquelas especies, subespecies ou poboacións que comparten os mesmos problemas de conservación, hábitats ou ámbitos xeográficos similares, poderán elaborarse plans que comprendan varias especies, subespecies ou poboacións simultaneamente, denominándose neste caso, plans integrais.

4. Os plans de recuperación ou conservación das especies que vivan exclusivamente ou en alta proporción nalgún dos espazos naturais protexidos incluídos na Rede Galega de Espazos Protexidos ou en áreas protexidas por instrumentos internacionais, poderán integrarse nos seus correspondentes instrumentos de planificación.

5. A realización ou execución de calquera plan, programa ou proxecto nun espazo protexido Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia que poida afectar de forma apreciable a especies incluídas nos anexos II ou IV da Lei 42/2007, do 13 de decembro, que foran catalogadas, no ámbito estatal ou autonómico, como en perigo de extinción, unicamente se poderán levar a cabo cando, en ausencia doutras alternativas, concorran causas relacionadas coa saúde humana e a seguridade pública, as relativas a consecuencias positivas de primordial importancia para o medio ambiente ou outras razóns imperiosas de interese público de primeira orde. A xustificación do plan, programa ou proxecto e a adopción das correspondentes medidas compensatorias levarase a cabo conforme ao previsto no artigo 84.3 desta lei, salvo polo que se refire á remisión das medidas compensatorias á Comisión Europea.

Artigo 95. Procedemento de aprobación do plan de recuperación ou conservación

1. A elaboración e tramitación do plan de recuperación ou do plan de conservación corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. O procedemento de aprobación do plan de recuperación ou do plan de conservación iniciarase mediante acordo da persoa titular da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

3. O documento de inicio do plan de recuperación ou do plan de conservación someterase ao trámite de participación pública nos termos previstos nos artigos 16 e 17 da Lei 27/2006, do 18 de xullo.

4. Con carácter previo á súa aprobación, o borrador do plan someterase durante un prazo dun mes aos trámites de audiencia aos interesados e información pública. Igualmente solicitarase informe a aquelas consellerías cuxas competencias resulten afectadas, aos concellos ubicados no ámbito territorial do plan, a calquera outra Administración afectada e ao Consello Galego de Medio Ambiente e Desenvolvemento Sostible, informe que deberán emitir no prazo máximo de vinte días, procedéndose en caso contrario coa continuación do procedemento.

5. O plan de recuperación e o plan de conservación das especies ameazadas aprobarase mediante orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 96. Revisión do plan de recuperación ou conservación

1. A revisión do plan de recuperación ou do plan de conservación producirase cando así o esixa a problemática e características da especie en cuestión.
2. A revisión destes plans realizarase consonte ao procedemento previsto no artigo anterior para a súa aprobación.

Artigo 97. Contido dos plans de recuperación e conservación

Os plans de xestión de especies ameazadas deberán incluír, polo menos, o seguinte contido:

- a) Unha diagnose do estado de conservación da especie, subespecie ou poboación, e do seu hábitat.
- b) A finalidade e os obxectivos específicos mensurables para a conservación ou recuperación da especie, subespecie ou poboación.
- c) A delimitación do ámbito espacial de aplicación coa zonificación do territorio que proceda, considerando no seu caso: áreas críticas para unha especie, áreas de presenza e áreas de potencial reintrodución ou expansión.
- d) A normativa necesaria para acadar os obxectivos establecidos.
- e) Un programa de actuacións para a conservación ou recuperación das poboacións ou do seu hábitat.
- f) Medidas para o seguimento das poboacións e da eficacia do plan.
- g) Memoria económica para o desenvolvemento do plan.

Artigo 98. Medidas de seguimento

1. As especies, subespecies ou poboacións incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia e que non estean incluídas no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial previsto no artigo 56.1 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, serán obxecto dun seguimento específico coa finalidade de realizar unha avaliación periódica do seu estado de conservación cada seis anos.

2. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, no seu ámbito competencial, realizará un seguimento da información dispoñible sobre capturas ou mortes accidentais e, sobre a base desta información, adoptará as medidas necesarias para que estas non teñan repercusións negativas importantes nas especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia e se minimicen no futuro.

Sección 4ª. Excepcións ás prohibicións e autorizacións

Artigo 99. Excepcións ás prohibicións

1. As prohibicións recollidas nos artigos 89 e 93 da presente lei poderán quedar sen efecto, previa autorización administrativa da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, no seu ámbito competencial, se non existira outra solución satisfactoria e sen que isto supoña causar un prexuízo ao mantemento nun estado de conservación favorable das especies, subespecies ou poboacións de que se trate, na súa área de distribución natural, cando concorran algunha das seguintes circunstancias:

a) Se da súa aplicación se derivasen efectos prexudiciais para a saúde e seguridade das persoas.

b) Para prever prexuízos importantes aos cultivos, ao gando, aos bosques, á pesca e á calidade das augas. Salvo no caso das aves, tamén se poderá aplicar esta excepción no caso de prexuízo a outras formas de propiedade.

c) Por razóns imperiosas de interese público de primeira orde, incluídas as de carácter socioeconómico e consecuencias beneficiosas de importancia primordial para o medio ambiente. Esta excepción non será de aplicación no caso das aves.

d) Cando sexa necesario por razón de investigación, educación, repoboación ou reintrodución, ou cando se precise para a cría en cativeiro orientada aos devanditos fins.

e) No caso das aves, para prever accidentes en relación coa seguridade aérea.

f) Para permitir, en condicións estritamente controladas e mediante métodos selectivos, a captura, retención ou calquera outra explotación prudente de determinadas especies non incluídas no Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial ou no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, en pequenas cantidades e coas limitacións precisas para garantir a súa conservación.

g) Para protexer a flora e a fauna silvestres e os hábitats naturais.

2. Nos supostos de aplicación do último inciso do apartado 1 letra b) e do apartado 1 letra c), a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural especificará as

medidas mediante as cales quedará garantido o principio de non perda neta de biodiversidade, previsto no artigo 2 c) desta lei, xa sexa mediante a figura dos bancos de conservación, xa sexa mediante a adopción doutros instrumentos.

Artigo 100. *Autorizacións especiais*

1. Quedan tamén sometidas a autorización da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, as seguintes actuacións:

a) A tenza de especies silvestres en réxime de protección especial. No caso de especies de fauna silvestre sometidas ao devandito réxime, requirirase para o outorgamento desta autorización, que se acredite de xeito fidedigno a súa orixe legal, sen prexuízo do cumprimento dos demais requisitos legais esixidos.

b) A realización de calquera actuación que poida supoñer afección aos exemplares de especies catalogadas como “en perigo de extinción” e, en concreto, a súa manipulación, observación, toma de imaxes, filmación, cría ou cultivo.

c) As labores silvícolas e fitosanitarias que precisen as especies catalogadas de flora.

d) A captura en vivo de exemplares. Estas autorizacións establecerán entre o seu condicionado, que os métodos de captura ou marcaxe adopten a alternativa con menor probabilidade de producir lesións ou provocar mortalidade dos exemplares capturados.

e) A práctica da marcaxe de exemplares de fauna silvestre, en especial a través do anelamento científico. O outorgamento destas autorizacións supeditarase a que a persoa solicitante acredite a súa aptitude para o desenvolvemento da actividade sobre unha base mínima de coñecementos comúns que se establezan pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. A tal efecto, a Consellería poderá contar coa colaboración das entidades e sociedades científicas relacionadas coa marcaxe.

f) O traslado ou movemento internacional de exemplares vivos de especies incluídas no Catálogo Español de Especies Ameazadas, sen prexuízo da normativa sanitaria vixente. Estas autorizacións deberán contar co informe previo da Dirección xeral correspondente do Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural.

g) A naturalización de exemplares catalogados con fins científicos ou educativos, así como a súa exhibición pública.

2. Os exemplares de especies en réxime de protección especial de fauna silvestre, mantidos en cativeiro, deberán ser marcados individualmente de acordo co sistema que determine a autoridade competente. Poderá requirirse a realización das análises complementarias necesarias para o recoñecemento futuro do exemplar ou asegurar a súa orixe.

Artigo 101. *Autorizacións*

1. O prazo máximo do que dispón a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural para resolver as solicitudes de autorización previstas nos artigos 99.1 e 100.1 desta lei, será de tres meses a contar dende a entrada da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa resolución. De non resolverse expresamente esta solicitude no prazo sinalado, os interesados poderán entender desestimadas as súas solicitudes por silencio administrativo.

2. No caso de que os riscos previstos nos apartados a, b, e e f do artigo 99.1 desta lei puideran afectar a unha pluralidade de interesados, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá ditar unha única autorización administrativa na que se recollan as condicións e medios a empregar con carácter xeral por todos eles.

3. As autorizacións ás que se refire este artigo serán públicas, motivadas e especificarán, polo menos, o seguinte:

a) O obxectivo e a xustificación da acción.

b) As especies ás que se refira.

c) Os medios, as instalacións, os sistemas ou métodos a empregar e os seus límites, así como as razóns e o persoal cualificado para o seu emprego.

d) A natureza e condicións de risco, as circunstancias de tempo e lugar e, se procede, as solucións alternativas non adoptadas e os datos científicos empregados.

e) As medidas de control que se aplicarán.

4. O prazo de vixencia da autorización determinarase na súa resolución de outorgamento e estará condicionado polas circunstancias concorrentes na especie.

A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá extinguir a vixencia das autorizacións previstas nos artigos 99.1 e 100.1 desta lei no momento en que se incumpran os requisitos e condicionantes establecidos nelas ou se determine a non adecuación das actuacións que motivaron a autorización.

5. As autorizacións outorgadas pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural conlevarán a obriga para a persoa titular, de subministrar á devandita Consellería a información recompilada en base a estas autorizacións, en especial aquela relativa á localización xeográfica das poboacións das especies silvestres en réxime de protección especial. O prazo máximo para a presentación desta información será de tres meses a contar dende a extinción da autorización outorgada.

Artigo 102. *Comunicación das autorizacións*

A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural comunicará anualmente ao Ministerio competente as autorizacións outorgadas consonte ao disposto neste capítulo aos efectos da súa posterior notificación á Comisión Europea e aos Organismos

internacionais pertinentes, sinalando en cada caso, os controis exercidos e os resultados obtidos destes.

Artigo 103. *Taxidermia*

1. As persoas físicas ou xurídicas que practiquen actividades de taxidermia de especies de fauna silvestre inscribíranse no Rexistro de taxidermistas. A tal efecto, desenvolveranse por vía regulamentaria as limitacións á práctica desta actividade sobre as especies de fauna silvestre e o réxime de funcionamento do rexistro.
2. O Rexistro de taxidermistas configúrase como un rexistro público, dependente da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
3. As persoas inscritas neste Rexistro de taxidermistas deberán levar un libro de rexistro que estará a disposición da Administración, no que consten os datos de procedencia dos animais que sexan obxecto de preparación.

Sección 5ª. Conservación ex situ

Artigo 104. *Propagación de especies*

1. Para as especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas, a Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural impulsará o desenvolvemento de programas de cría ou propagación fóra do seu hábitat natural, en especial cando tales programas foran previstos nas estratexias de conservación, ou nos plans de recuperación ou conservación.

Estes programas estarán dirixidos á constitución de reservas xenéticas e/ou á obtención de exemplares aptos para a súa reintrodución ao medio natural.

2. Será competencia exclusiva da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural realizar ou promover a cría, a repoboación e a reintrodución de especies catalogadas como ameazadas en Galicia.
3. As organizacións sen ánimo de lucro, os parques zoolóxicos, os xardíns botánicos e os centros públicos e privados de investigación ou conservación poderán participar nos programas de cría en catividade e propagación das especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas, previa autorización da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.
4. A cría para a reintrodución ou a repoboación no medio natural de especies non catalogadas como ameazadas requirirá autorización da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 105. *Conservación ex situ de material biolóxico e xenético de especies*

1. As Administracións públicas promoverán a existencia de bancos de material xenético e biolóxico de especies, co obxecto de contribuír a preservar a diversidade xenética das especies silvestres e de complementar as actuacións de conservación in situ.
2. A Xunta de Galicia promoverá a conservación de material biolóxico e xenético de taxóns do Listado de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial e do Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, con especial atención ás especies endémicas ou catalogadas.
3. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural manterá un rexistro dos bancos de material biolóxico e xenético de especies sitos no seu territorio, con información actualizada sobre as coleccións conservadas. A estes efectos, os bancos deberán proporcionar esta información, polo menos anualmente, á devandita consellería.

A Administración autonómica comunicará ao Ministerio competente en materia de conservación do patrimonio natural, a información recollida neste rexistro, aos efectos do seu reflexo no Inventario Español de Bancos de Material Biolóxico y Genético.

Artigo 106. *Acceso e utilización dos recursos xenéticos procedentes de taxóns silvestres e distribución de beneficios*

1. O acceso aos recursos xenéticos procedentes de taxóns silvestres e o reparto de beneficios derivados da súa utilización rexirase polo disposto no Convenio sobre a Diversidade Biolóxica, no Protocolo de Nagoya sobre acceso aos recursos xenéticos e participación xusta e equitativa nos beneficios que se deriven da súa utilización e os seus instrumentos de desenvolvemento e, no seu caso, no Tratado Internacional sobre Recursos Fitoxenéticos para a Alimentación e a Agricultura da Organización Mundial para a Alimentación e a Agricultura (FAO).
2. O réxime do acceso aos recursos xenéticos españois e as súas excepcións, sométese ao disposto nos artigos 71.2 e 71.4 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.
3. A competencia para prestar o consentimento previo informado, establecer as condicións mutuamente acordadas e, conseguintemente, emitir a autorización de acceso aos recursos xenéticos españois, corresponde á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, cando os recursos xenéticos procedan do territorio da Comunidade Autónoma de Galicia ou, cando as institucións de conservación ex situ estean localizadas no seu territorio, sempre que a súa orixe sexa española, salvo no caso de material de reprodución, de viveiros agrícolas e forestais e colección de material xenético cuxa competencia corresponda á consellería competente en materia agraria e forestal.

Quedan excluídos desta competencia autonómica os recursos que consonte ao disposto no artigo 71.3 da Lei 42/2007, do 13 de decembro se atribúen á Administración Xeral do Estado.

4. As Consellerías competentes en materia de conservación do patrimonio natural e agraria e forestal comunicarán, no ámbito das súas respectivas competencias, ao punto focal nacional as autorizacións outorgadas en materia de acceso aos recursos xenéticos, cuxo contido deberá axustarse ao establecido no Protocolo de Nagoya.

5. Os beneficios derivados da utilización dos recursos xenéticos destinaranse principalmente á conservación da biodiversidade e ao uso sostible dos seus compoñentes.

6. As Consellerías competentes en materia de conservación do patrimonio natural e en materia agraria e forestal velarán pola correcta utilización dos recursos xenéticos aos que outorgara o acceso. No suposto de detectar infraccións no acceso ou na utilización dos recursos xenéticos da súa competencia, por parte de usuarios que se atopen fora do territorio español, notificarase dita información ao punto focal nacional aos efectos oportunos.

Artigo 107. Centros de recuperación de fauna

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural establecerá centros de recuperación de fauna, que terán como finalidade o coidado e a recuperación dos exemplares de fauna silvestre autóctona que non estean en condicións de subsistir por sí mesmos no medio natural. O seu principal obxectivo é a súa reintegración ao medio natural, ou se isto non fose posible, a súa integración en programas de conservación “ex situ” ou de educación ambiental.

2. Aqueles exemplares da fauna silvestre para os que non sexa posible conseguir a súa recuperación nin a súa incorporación a proxectos de cría en cativeiro, de divulgación ou de educación ambiental, poderán, no marco das oportunas decisións técnicas, ser sacrificados coas oportunas garantías de benestar animal.

Sección 6ª. Especies alóctonas

Artigo 108. Especies exóticas invasoras

1. A prohibición de posesión, transporte, tráfico e comercio de exemplares vivos de especies exóticas invasoras incluídas no Catálogo español de especies exóticas invasoras, dos seus restos ou propágulos que puideran sobrevivir ou reproducirse poderá quedar sen efecto, previa autorización administrativa da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, logo da solicitude do interesado, cando sexa necesario por razóns de investigación, saúde ou seguridade das persoas, ou con fins de control ou erradicación, no marco de estratexias, plans e campañas que, a tal efecto, se aproben.

2. Esta autorización outorgarase no prazo máximo de tres meses a contar dende a entrada da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa resolución, entendéndose desestimada por silencio administrativo logo do prazo máximo de resolución sen que recaíse resolución expresa ao respecto.

3. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural levará a cabo un seguimento das especies exóticas con potencial invasor en Galicia, en especial daquelas

que demostraran ese carácter noutras Comunidades Autónomas ou noutros países, co fin de propoñer, no seu caso, a súa inclusión no Catálogo español de especies exóticas invasoras.

4. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá elaborar plans que conteñan as directrices de xestión, control e posible erradicación das especies do Catálogo español de especies exóticas invasoras, outorgando prioridade a aquelas especies que supoñan un maior risco para a conservación da fauna, flora ou hábitats autóctonos ameazados, con particular atención á biodiversidade insular.

5. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural establecerá unha Rede de alerta para a vixilancia de especies exóticas invasoras que recompile e rexistre datos sobre a incidencia no medio ambiente das especies exóticas invasoras.

6. A Administración autonómica poderá adoptar medidas de control ou erradicación de especies exóticas invasoras ou esixilas a aqueles que resulten responsables da súa introdución ou propagación.

7. No caso de incumprimento por parte dos suxeitos responsables, das medidas de control ou erradicación de especies exóticas invasoras que se impuxeran pola Administración autonómica, esta poderá proceder á súa execución subsidiaria, a costa do responsable.

8. Decláranse de utilidade pública e interese social as actuacións necesarias para a erradicación de especies exóticas invasoras.

Artigo 109. Especies exóticas invasoras de preocupación para a Unión Europea

1. A xestión das especies exóticas invasoras preocupantes para a Unión Europea realizarase consonte ao disposto no Regulamento (UE) nº 1143/2014 do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de outubro de 2014, sobre a prevención e a xestión da introdución e propagación de especies exóticas invasoras.

2. O incumprimento das obrigas previstas no devandito regulamento conllevará a imposición das respectivas sancións previstas na Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Artigo 110. Introducción de especies non autóctonas

1. Prohíbese con carácter xeral, salvo que se dispoña de autorización outorgada pola Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, a introdución de especies non autóctonas no territorio de Galicia, cando estas sexan susceptibles de competir coas especies autóctonas, alterar as súas características xenéticas ou os equilibrios ecolóxicos, así como dar morte, danar ou inquietar aos animais silvestres.

Exceptúase desta prohibición, a introdución de especies non autóctonas que contén cunha regulación sectorial específica, sen prexuízo das previsións dos instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos.

2. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá autorizar a posesión, o comercio, o tráfico e a exhibición pública de especies non autóctonas, vivas ou mortas, comprendidas as crías, os ovos, as partes e os derivados delas, incluídas nos tratados e convenios internacionais ratificados por España ou en disposicións da Unión Europea.

Sección 7ª. Especies autóctonas extinguidas

Artigo 111. Reintrodución de especies autóctonas extinguidas

1. A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural promoverá a reintrodución de especies autóctonas extinguidas en Galicia e das que aínda existan poboacións noutros lugares ou en cativeiro, especialmente cando estas reintroducións contribúan ao restablecemento do estado de conservación favorable de especies ou hábitats de interese comunitario.

2. Esta reintrodución de especies autóctonas extinguidas en Galicia realizarase consonte ao disposto no artigo 55 da Lei 42/2007, do 13 de decembro.

Sección 8ª. Árbores senlleiras

Artigo 112. Catálogo galego de árbores senlleiras

1. O Catálogo galego de árbores senlleiras de Galicia configúrase como un rexistro público de carácter administrativo dependente da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, que incluírá aqueles exemplares ou mouteiras dos que, polos seus valores ou intereses natural, cultural, científico, educativo, estético ou paisaxístico, sexa necesario asegurar a súa conservación.

2. Este catálogo desenvolverase regulamentariamente.

3. A realización nos exemplares ou mouteiras incluídos neste catálogo, de todo tipo de tratamentos silvícolas ou actuacións encamiñadas á súa protección, conservación e mellora, requirirá segundo se determine regulamentariamente, autorización da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural ou comunicación previa.

CAPÍTULO II **Conservación de hábitats**

Artigo 113. Hábitats en perigo de desaparición

Son hábitats en perigo de desaparición aqueles que requiren medidas específicas de protección e conservación por atoparse nalgunha das circunstancias seguintes:

1ª. Ter a súa área de distribución moi reducida e en diminución.

2ª. Ter sido destruídos na maior parte da súa área de distribución natural.

3ª. Ter sufrido un drástico deterioro da súa composición, estrutura e funcións ecolóxicas na maior parte da súa área de distribución natural.

4ª. Atoparse en alto risco de transformación irreversible a curto ou medio prazo nunha parte significativa da súa área de distribución, incluíndo o risco de transformación debido aos efectos do cambio climático.

Artigo 114. *Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia*

1. Créase o Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia como rexistro público de carácter administrativo dependente da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural. O contido deste catálogo desenvolverase regulamentariamente.

2. No Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia incluíranse aqueles hábitats en perigo de desaparición existentes en Galicia, ben por ser declarados expresamente como tales por orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural, ben por estar incluídos no Catálogo español de hábitats en perigo de desaparición e atoparse en Galicia.

3. O procedemento de catalogación ou descatalogación dun hábitat en perigo de desaparición de Galicia desenvolverase regulamentariamente.

4. Decláranse de utilidade pública e interese social as obras necesarias para a conservación de hábitats en perigo de desaparición, especialmente as que teñan por obxecto facer fronte a fenómenos catastróficos ou excepcionais.

TÍTULO IV

Inspección e réxime sancionador

CAPÍTULO I

Inspección

Artigo 115. *Inspección*

1. A vixilancia, inspección e control do cumprimento do disposto na presente lei e na normativa que a desenvolva será desempeñada polo persoal inspector dependente da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e polos demais corpos e institucións da Administración Pública que, con carácter xeral, teñan encomendadas funcións de custodia dos recursos naturais.

2. Estas funcións desenvolveranse polo persoal inspector que as teña atribuídas de acordo coa normativa vixente en materia de persoal da Xunta de Galicia, sen prexuízo das inspeccións que ao respecto poidan ser desenvoltas polas forzas e corpos de seguridade do Estado e pola policía local, no exercicio das súas funcións. A condición de axente da autoridade resérvase ao persoal funcionario conforme ao previsto no artigo 77.5 da lei 39/2015, do 1 de outubro.

Artigo 116. *Do persoal inspector*

1. Facúltase ao persoal inspector no exercicio das súas funcións e sempre que estea debidamente acreditado para:

a) Acceder ás propiedades privadas, sempre que non constitúan domicilio das persoas, para levar a cabo a súas tarefas de inspección e control. Non se precisará notificación previa da inspección cando se efectúe en horas de actividade industrial.

b) Efectuar notificacións e realizar requirimentos de información e documentación ou de actuacións concretas.

c) Proceder á toma de mostras.

d) Proceder á toma de fotografías ou outro tipo de imaxes gráficas, sen prexuízo do disposto na normativa vixente sobre segredo industrial.

e) Realizar calquera outra actuación tendente a descubrir a orixe dos feitos que puideran constituir unha infracción administrativa consonte ao disposto nesta lei.

f) Proceder ao comiso dos medios empregados para cometer as infraccións ou dos produtos ou exemplares obxecto destas.

2. Cando o persoal inspector teña a condición de axente da autoridade tamén poderá acordar medidas provisionais antes da iniciación do procedemento, que se suxeitarán ao disposto no artigo 130.2 desta lei.

3. Durante o desenvolvemento das súas funcións, o persoal inspector está obrigado a:

a) Identificarse como tal e acreditar a súa condición de persoal inspector.

b) Observar o respecto e consideración debidos ás persoas interesadas.

c) Informar ás persoas interesadas, cando así sexan requiridas, dos seus dereitos e deberes en relación cos feitos obxecto da inspección.

d) Obter toda a información necesaria dos feitos obxecto de inspección e dos seus posibles responsables, accedendo, no seu caso, aos rexistros públicos existentes.

e) Gardar sigilo profesional e segredo respecto dos asuntos que coñeza por razón do seu cargo e actividade pública.

f) Comunicar as anomalías detectadas ás persoas interesadas.

Artigo 117. Inicio da inspección

A inspección iniciarase de oficio, por propia iniciativa do persoal inspector, como consecuencia de orde superior, a petición razoada doutros órganos ou por denuncia de particular.

Artigo 118. *Documentación da actuación inspectora*

1. As actas emitidas polo persoal inspector farán constar, como mínimo, a seguinte información: a data, hora e lugar da realización da inspección; a identificación do inspector ou inspectores actuantes; a identificación da persoa ou entidade inspeccionada ou das persoas coas que se entendan as actuacións; a descrición dos feitos; os datos da toma de mostra, no seu caso; e as manifestacións que tanto o persoal inspector actuante como a parte inspeccionada queiran facer constar.
2. As actas deberán ser asinadas polo inspector e pola parte inspeccionada ou persoa coa que se entendan as actuacións. Cando a parte inspeccionada ou persoa coa que se entendan as actuacións, se negase a subscribila ou, se negase a recibir un exemplar do documento, faranse constar estas circunstancias.
3. A sinatura da acta pola parte inspeccionada non implica aceptar o seu contido. En todo caso, a negativa a asinala non suporá, en ningún caso, a paralización ou arquivo das posibles actuacións motivadas pola actividade inspectora.
4. En ausencia de persoas coas que se poidan entender as actuacións, se levantará a acta facendo constar expresamente este extremo, dándolles posteriormente traslado ás persoas afectadas, para que nun prazo de dez días realicen as alegacións ou aporten os documentos que teñan por conveniente.
5. As actas levantadas polo persoal inspector terán valor probatorio dos feitos que se recollan na mesma e que foran comprobados persoalmente por aquel, sen prexuízo das probas que en defensa dos respectivos dereitos ou intereses poidan sinalar ou aportar os propios administrados.

CAPÍTULO II **Infraccións e sancións**

Sección 1ª. Infraccións

Artigo 119. *Infraccións*

1. Constitúen infraccións administrativas en materia de conservación do patrimonio natural, as accións ou omisións tipificadas nos artigos seguintes e as tipificadas na lexislación básica estatal en materia de patrimonio natural e biodiversidade, sen prexuízo da esixible na vía penal, civil ou doutra orde na que poidan incurrir.
2. Aos efectos desta lei, as infraccións cualifícanse en leves, graves e moi graves.

Artigo 120. *Infraccións leves*

Serán infraccións leves:

- a) As cualificadas como leves na Lei 42/2007, do 13 de decembro.
- b) A captura, tenza, naturalización, destrución, morte, deterioro, comercio, tráfico, exhibición ou naturalización non autorizados de especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, sempre que non estean incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas.
- c) A produción de ruídos evitables que alteren a tranquilidade habitual das especies provocando unha afección ás especies incluídas no Listado de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia.
- d) Transitar, acampar e acender lume nos lugares expresamente prohibidos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais protexidos, cando non existan danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- e) O incumprimento das condicións impostas nas autorizacións ou nos instrumentos de planificación previstos nesta lei, cando non existan danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- f) A destrución, deterioro, substracción ou cambio de emprazamento dos sinais vinculados aos espazos protexidos, así como o incumprimento por parte das persoas titulares dos predios serventes da obriga de dar paso e permitir a súa instalación, conservación ou renovación.
- g) A utilización dos nomes dos espazos naturais protexidos ou das súas posibles imaxes de marca sen a correspondente autorización.
- h) Calquera outro incumprimento dos requisitos, obrigas ou prohibicións establecidas nesta lei, sempre que non estean cualificadas como infracción grave ou moi grave.

Artigo 121. *Infraccións graves*

Serán infraccións graves:

- a) As cualificadas como graves na Lei 42/2007, do 13 de decembro.
- b) A destrución ou degradación severa do hábitat de especies silvestres en réxime de protección especial de Galicia, sempre que non estean incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas, en especial dos lugares de reprodución, invernada, repouso ou alimentación incluídos nos espazos naturais protexidos.
- c) A posesión, destrución, morte, deterioro, recolección, comercio, captura ou exposición para o comercio ou naturalización non autorizados de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo de extinción” ou “vulnerables”, ou expresamente identificadas a estes efectos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais, así como dos seus propágulos ou restos.

- d) A destrución ou degradación severa do hábitat de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo de extinción” ou “vulnerables”, en especial dos lugares de reprodución, invernada, repouso ou alimentación incluídos nos espazos naturais protexidos.
- e) A execución de obras, implantación de infraestruturas básicas, usos ou actividades nas zonas suxeitas legalmente a algún tipo de limitación no seu destino ou uso conforme á presente lei, sen a debida autorización administrativa ou que incumpran os instrumentos de planificación dos espazos naturais.
- f) A desobediencia ás ordes ou requirimentos do persoal inspector no exercicio das súas funcións de protección dos espazos naturais e da flora e fauna silvestres regulados pola presente lei, así como a obstaculización de dito exercicio.
- g) A destrución de árbores ou formacións incluídas no Catálogo galego de árbores senlleiras ou a alteración substancial da súa fisionomía ou da súa área de protección que poida alterar os valores que xustificaron a súa inclusión no devandito catálogo.
- h) O incumprimento das condicións impostas nas autorizacións ou nos instrumentos de planificación previstos nesta lei, cando existan danos ao patrimonio natural ou á biodiversidade.
- i) A introdución non autorizada de especies de flora ou fauna silvestre.
- j) O abandono ou depósito de residuos fora dos lugares destinados ao efecto.
- k) O incumprimento das ordes de paralización ou suspensión da actividade imposta pola administración en base a previas medidas cautelares confirmadas no procedemento administrativo sancionador.
- l) A circulación de vehículos a motor nas zonas non habilitadas ao efecto, excepto que se conte con autorización administrativa, cando se causen danos aos valores protexidos.

Artigo 122. *Infraccións moi graves*

Serán infraccións moi graves:

- a) As cualificadas como moi graves na Lei 42/2007, do 13 de decembro.
- b) A colocación de veneno ou cebos envelenados en espazos naturais protexidos.
- c) A posesión, destrución, morte, deterioro, recolección, comercio, captura ou exposición para o comercio ou naturalización non autorizados de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo crítico de extinción” ou expresamente identificadas a estes efectos nos instrumentos de planificación dos espazos naturais, así como dos seus propágulos ou restos.

d) A destrución ou degradación severa do hábitat de especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas na categoría de “en perigo crítico de extinción”, en especial dos lugares de reprodución, invernada, repouso ou alimentación incluídos nos espazos naturais protexidos.

e) A destrución ou degradación severa de hábitats incluídos no Catálogo de hábitats en perigo de desaparición de Galicia ao ser declarados expresamente como tales por orde da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

f) Calquera outra das infraccións previstas nesta lei cando os danos causados ao patrimonio natural ou á biodiversidade superen os 200.000 euros ou cando os beneficios obtidos superen os 100.000 euros.

Sección 2ª. Sancións

Artigo 123. Sancións

1. As infraccións tipificadas nesta lei sancionaranse coas seguintes multas:

a) Infraccións leves: multa de 100 a 3.000 euros.

b) Infraccións graves: multa de 3.001 a 200.000 euros.

c) Infraccións moi graves: multa de 200.001 a 2.000.000 euros.

2. Ademais da multa correspondente, poderá procederse ao comiso nos supostos e nas condicións establecidas no artigo 134 da presente lei.

3. No caso de incumprimento da obriga de dilixencia debida prevista no Regulamento (UE) 511/2014, do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de abril de 2014, relativo ás medidas de cumprimento das persoas usuarias do Protocolo de Nagoya sobre o acceso aos recursos xenéticos e participación xusta e equitativa nos beneficios que se deriven da súa utilización na Unión, poderá igualmente procederse á inmediata suspensión das actividades específicas de utilización do recurso xenético en cuestión, como a comercialización de produtos baseados nos recursos xenéticos e coñecementos tradicionais asociados ou ao comiso dos recursos xenéticos obtidos ilegalmente.

4. Cando se cometan infraccións graves ou moi graves, poderán impoñerse tamén as seguintes sancións accesorias:

a) Suspensión do dereito a obter subvencións ou axudas públicas da Administración autonómica de Galicia por un prazo de ata tres anos para as infraccións moi graves e ata dous anos para as infraccións graves.

b) Revogación das autorizacións ou concesións outorgadas en aplicación da presente lei cuxas condicións foran incumpridas ou suspensión destas por un prazo de ata tres anos para as infraccións moi graves e ata dous anos para as infraccións graves.

c) Peche dos establecementos, locais ou instalacións.

d) Prohibición de contratar coa Xunta de Galicia por un prazo de ata tres anos para as infraccións moi graves e ata dous anos para as infraccións graves.

Artigo 124. *Criterios para a graduación das sancións*

1. Na imposición de sancións, deberá gardarse a debida adecuación entre a gravidade do feito constitutivo da infracción e a sanción aplicada, tendo en conta os seguintes criterios: a magnitude do risco que supón a conduta infractora e a súa repercusión; a contía, no seu caso, dos danos ocasionados; a súa transcendencia polo que respecta á seguridade das persoas ou bens protexidos por esta lei; as circunstancias do responsable; o grado de intencionalidade apreciable na persoa infractora ou infractoras; e, no seu caso, o beneficio ilícitamente obtido como consecuencia da conduta infractora, así como a irreversibilidade dos danos ou deterioros producidos.
2. Se un só feito constitúe dúas ou máis infraccións administrativas das previstas nesta lei, imponse a sanción que corresponda á de maior gravidade.
3. A reincidencia na comisión de infraccións da mesma categoría nun prazo inferior ao da súa prescrición equiparase coa comisión dunha infracción da categoría inmediatamente superior.
4. Evitarase que o beneficio obtido pola persoa infractora sexa superior ao importe da sanción, a cuxos efectos poderá incrementarse o importe das sancións ata o dobre do beneficio do infractor.
5. A restauración do medio natural ao estado previo ao feito de producirse a infracción, efectuada en calquera momento anterior á finalización do expediente administrativo sancionador, determinará a aplicación ao interesado da contía sancionadora prevista para o tipo infractor inmediatamente inferior.

Sección 3ª. Reparación do dano causado e indemnización

Artigo 125. *Reparación do dano causado e indemnización*

1. Sen prexuízo das sancións penais ou administrativas que en cada caso procedan por incumprimento do disposto nesta lei, a persoa infractora deberá reparar o dano causado na forma e condicións establecidas na Lei 26/2007, do 23 de outubro, de responsabilidade medioambiental, reparación que comprenderá a obriga de repoñer a situación alterada ao seu estado anterior ou, no seu defecto, indemnizar os danos e prexuízos causados, nos termos establecidos na correspondente resolución.

A Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural poderá proceder á execución subsidiaria das obrigas descritas no apartado anterior a costa da persoa responsable, previo apercibimento e unha vez transcorrido o prazo establecido para a súa

execución voluntaria. Non será necesario o apercibimento previo cando da persistencia da situación podería derivarse un perigo inminente para a saúde humana ou o medio ambiente.

No suposto de execución subsidiaria, facúltase á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural para proceder á ocupación dos terreos afectados polos danos unha vez sexa firme a resolución que imponha esta obriga, quedando exentas estas actuacións da necesidade de obter licenza municipal.

2. A esixencia de repoñer a situación alterada ao seu estado anterior comprende a obriga da persoa infractora de destruír ou demoler toda clase de instalacións ou obras ilegais e de executar cantos traballos sexan precisos para tal fin, consonte aos planos, forma e condicións que estableza o órgano competente.

3. A obriga de reparar o dano causado non ten a consideración de sanción, podendo esixirse nun procedemento administrativo independente do sancionador.

CAPÍTULO III

Procedemento sancionador

Artigo 126. Principios xerais

1. A potestade sancionadora nas materias obxecto desta lei corresponderalle á Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural e exercerase a través do correspondente procedemento sancionador, sendo aplicables as regras e principios establecidos na lexislación estatal e autonómica sobre procedemento administrativo común.

2. O prazo máximo para a tramitación e resolución do procedemento sancionador será dun ano a contar dende a data da súa iniciación. Se se excede do devandito prazo, producirase a caducidade do procedemento na forma prevista pola lexislación básica do Estado.

3. Será pública a acción para esixir ante as Administracións públicas a observancia do establecido nesta lei, nas disposicións que se diten para o seu desenvolvemento e execución e nos instrumentos de planificación previstos nela.

Para que poida darse a tramitación pertinente á acción pública exercida polos particulares, estes deberán fundamentar suficientemente os feitos que presuntamente supoñan a infracción. No caso de que a Administración considere que non existen probas suficientes, arquivarase o expediente e comunicarase ás persoas interesadas.

Artigo 127. Competencia sancionadora

1. A competencia para a incoación dos procedementos sancionadores por infraccións tipificadas na presente lei corresponderalle á persoa titular da xefatura territorial da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

2. Pola súa parte, a competencia para a imposición das sancións ás que se refire esta lei corresponderalle:

- a) No suposto de infraccións leves, á persoa titular da xefatura territorial correspondente da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural no caso de que a infracción afecte a unha única provincia, ou á persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural no caso de que a infracción afecte a máis dunha provincia.
- b) No suposto de infraccións graves, á persoa titular da dirección xeral competente en materia de conservación do patrimonio natural.
- c) No suposto de infraccións moi graves, á persoa titular da Consellería competente en materia de conservación do patrimonio natural.

Artigo 128. *Suxeitos responsables*

1. Aos efectos desta lei, terán a consideración de responsables das infraccións previstas nela as persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas que resulten responsables das accións ou omisións constitutivas de infracción, incluídos no seu caso, as persoas promotoras ou executoras da actividade infractora, así como calquera outra persoa que interveña ou cuxa participación resulte imprescindible para a comisión da infracción.
2. No caso de pluralidade de responsables e cando non sexa posible determinar o grado de participación das distintas persoas que interviran na comisión da infracción, a responsabilidade será solidaria, sen prexuízo do dereito a repetir fronte aos demais partícipes por parte daquel ou daqueles que asumiran as responsabilidades.

Artigo 129. *Concorrenza de sancións*

En ningún caso poderán impoñerse dúas sancións ao mesmo suxeito, polos mesmos feitos e en función dos mesmos intereses públicos protexidos, aínda que sí poderán esixirse as demais responsabilidades que se deduzan doutros feitos ou infraccións concorrentes.

Artigo 130. *Medidas provisionais*

1. Iniciado o procedemento sancionador, o órgano administrativo competente para resolvelo poderá adoptar de oficio ou a instancia de parte e de forma motivada, as medidas provisionais que estime pertinentes para asegurar a eficacia da resolución que puidera recaer, consonte aos principios de proporcionalidade, efectividade e menor onerosidade.

Durante a tramitación do procedemento, estas medidas poderán ser alzadas ou modificadas en virtude de circunstancias sobrevidas ou que non puideron ser tidas en conta no momento da súa adopción, extinguíndose en todo caso cando surta efectos a resolución que poña fin ao procedemento.

2. Antes da iniciación do procedemento administrativo, o órgano competente para iniciar o procedemento, de oficio ou a instancia de parte, nos casos de urxencia inaprazable e para a protección provisional dos intereses implicados, poderá adoptar de forma motivada as medidas provisionais que resulten necesarias e proporcionadas.

As medidas provisionais deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas no acordo de iniciación do procedemento, que deberá efectuarse dentro dos sete días seguintes á súa adopción, o cal poderá ser obxecto do recurso que proceda. En todo caso, ditas medidas quedarán sen efecto se non se inicia o procedemento no devandito prazo ou cando o acordo de iniciación non conteña un pronunciamento expreso acerca destas.

Artigo 131. *Multas coercitivas*

1. Poderán impoñerse multas coercitivas polo órgano competente para o exercicio da potestade sancionadora, reiteradas por lapsos de tempo non inferiores a quince días, se as persoas infractoras non procederan á reparación do dano causado consonte ao ordenado pola Administración. Estas multas coercitivas son independentes e compatibles coas que se puideran impoñer en concepto de sanción.

2. O importe de cada unha das multas coercitivas non excederá, en cada caso, de 3.000 euros, sen que a contía de cada unha delas poida superar o importe da sanción fixada pola infracción cometida.

3. A determinación da contía das multas coercitivas fixarase atendendo aos seguintes criterios:

a) O retraso no cumprimento da obriga de reparar .

b) A existencia de intencionalidade ou reiteración no incumprimento das súas obrigas.

c) A natureza e relevancia dos danos e prexuízos causados.

4. No caso de impago, as multas coercitivas serán esixibles pola vía de constrinximento unha vez transcorridos trinta días hábiles dende a súa notificación.

Artigo 132. *Recoñecemento da responsabilidade*

1. Iniciado un procedemento sancionador, se a persoa infractora recoñece a súa responsabilidade, poderase resolver o procedemento coa imposición da sanción que proceda.

2. O recoñecemento da responsabilidade pola persoa infractora ou o pago voluntario da sanción polo responsable en calquera momento anterior á resolución do procedemento, naqueles supostos nos que a sanción teña unicamente carácter pecuniario, conlevará que o órgano competente para resolver o procedemento aplique reducións do, polo menos, o 20 % sobre o importe da sanción proposta,

sendo estes acumulables entre sí. As ditas reducións deberán estar determinadas na notificación de iniciación do procedemento e a súa efectividade estará condicionada ao desestímulo ou renuncia de calquera acción ou recurso en vía administrativa contra a sanción.

A porcentaxe de redución previsto neste apartado poderá ser incrementado regulamentariamente.

Artigo 133. *Responsabilidade penal*

Nos supostos en que as infraccións puideran ser constitutivas de delito ou falta, a administración instrutora trasladará as actuacións ao órgano xurisdiccional competente e absterase de proseguir o procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non ditara sentenza firme ou resolución que poña fin ao procedemento. A sanción da autoridade xudicial excluírá a imposición de sanción administrativa, nos casos en que se aprecie identidade de suxeito, feitos e fundamentos de dereito. No caso de non apreciarse a existencia de delito ou falta, a Administración poderá continuar o procedemento sancionador, baseándose nos feitos que a xurisdicción competente considerara probados.

Artigo 134. *Comiso*

1. Toda infracción administrativa prevista nesta lei poderá conlevar o comiso dos medios empregados para a súa comisión ou dos produtos ou exemplares obxecto dela.
2. O comiso poderá efectuarse tanto polo órgano competente para iniciar o procedemento sancionador coma polo persoal inspector que teña a condición de axente da autoridade.

Cando o comiso se acorde polo persoal inspector, deixarase constancia por escrito na acta de inspección correspondente.

3. Cando o comiso teña por obxecto un animal vivo, o persoal inspector poderá proceder á súa liberación no medio natural cando considere que pode continuar con vida e sempre e cando se trate dunha especie autóctona.

Nos demais supostos, os comisos depositaranse en dependencias da Xunta de Galicia, sen prexuízo da posibilidade de celebrar acordos de colaboración con outras Administracións públicas a estes efectos. En todo caso, darase recibo dos produtos decomisados no que se describirá o seu estado, custodiándose ata que se acorde o seu destino.

4. O destino dos produtos decomisados decidirse na resolución do procedemento sancionador, acordándose a súa destrución, enaxenación ou devolución aos seus donos en función das súas características e das circunstancias da infracción, sen prexuízo de que o órgano competente para a incoación do procedemento sancionador poida ordenar, previa solicitude do interesado, a súa devolución previa baixo a prestación da garantía que o devandito órgano considere suficiente.

Artigo 135. *Prescripción*

1. As infraccións previstas nesta lei cualificadas como leves prescriben ao ano, as cualificadas como graves, aos tres anos, e as cualificadas como moi graves, aos cinco anos.

O prazo de prescripción das infraccións comezará a contarse dende o día no que a infracción se cometera.

Interrompe a prescripción das infraccións a iniciación, con coñecemento da persoa interesada, do procedemento sancionador, reanudándose o prazo de prescripción se o expediente sancionador estivera paralizado durante máis dun mes por causa non imputable ao presunto responsable.

2. As sancións impostas pola comisión de infraccións leves prescriben ao ano, as impostas por infraccións graves, aos tres anos, e as impostas por infraccións moi graves, aos cinco anos.

O prazo de prescripción das sancións comezará a contarse dende o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución pola que se impoña a sanción. No caso de desestimación presunta do recurso de alzada interposto contra a resolución pola que se impón a sanción, o prazo de prescripción da sanción comezará a contarse dende o día seguinte a aquel en que finalice o prazo legalmente previsto para a resolución do devandito recurso

Interrompe a prescripción das sancións a iniciación, con coñecemento do interesado, do procedemento de execución, reanudándose o prazo se aquel estivera paralizado durante máis dun mes por causa non imputable ao infractor.

3. A obriga de reparar o dano causado prevista no artigo 125 desta lei non prescribe.

DISPOSICIÓN ADICIONAIS

Disposición adicional primeira. *Xuntas reitoras*

As xuntas consultivas constituídas á entrada en vigor desta lei, pasan a denominarse xuntas reitoras, sen que esta modificación da súa denominación conleve ningún cambio nas funcións que teñen encomendadas.

Disposición adicional segunda. *Parques naturais*

Os parques naturais declarados á entrada en vigor desta lei, conservarán a súa consideración como tales aínda que non cumpran os requisitos establecidos no artigo 24.5 da presente lei.

Disposición adicional terceira. *Zonas de especial protección dos valores naturais*

As zonas de especial protección dos valores naturais declaradas á entrada en vigor desta lei, pasarán a ter a consideración de espazos protexidos Rede Natura 2000 competencia da Comunidade Autónoma de Galicia.

Disposición adicional cuarta. *Concorrenza de instrumentos de planificación*

Naqueles espazos nos que se superpoñan distintas categorías de espazos naturais protexidos, non será necesaria a tramitación dun novo instrumento de planificación cando xa dispoñan dun instrumento de planificación aprobado, coa excepción dos espazos declarados como Parques.

Disposición adicional quinta. *Espazos naturais protexidos con instrumento de planificación aprobado*

Os espazos naturais protexidos que contén cun instrumento de planificación aprobado con anterioridade á entrada en vigor desta lei non requirirán da aprobación dun novo instrumento de planificación dos previstos no artigo 49 desta lei durante todo o seu período de vixencia.

Disposición adicional sexta. *Solo urbano nos espazos naturais protexidos preexistentes*

A exclusión recollida no artigo 21.2 desta lei non resultará aplicable a aqueles espazos naturais protexidos que xa estiveran declarados como tales á entrada en vigor desta lei.

Disposición adicional sétima. *Áreas críticas para unha especie*

As áreas prioritarias de conservación recollidas nos plans de recuperación ou de conservación aprobados con anterioridade á entrada en vigor desta lei, terán a consideración de áreas críticas para unha especie.

Disposición adicional oitava. *Prazos dos procedementos e sentido do silencio administrativo*

Os procedementos previstos na presente lei e que non teñan fixado un prazo específico resolveranse no prazo máximo dun ano a contar dende a data da súa iniciación.

O silencio administrativo, no ámbito da presente lei e, para os casos nos que non estean previstos expresamente os seus efectos, producirá efectos desestimatorios da solicitude no caso de procedementos iniciados a instancia de parte.

Disposición adicional novena. *Competencias doutros órganos e administracións*

As autorizacións a que se refire esta lei outorgaranse, no seu caso, sen prexuízo das que lles correspondan a outros organismos ou administracións no exercicio das súas respectivas competencias.

DISPOSICIÓN TRANSITORIAS

Disposición transitoria única. *Procedementos administrativos en tramitación*

1. Os procedementos sancionadores que se atopen en tramitación á entrada en vigor da presente lei continuarán tramitándose consonte ao establecido na lexislación vixente no momento en que se cometeu a infracción, salvo que as disposicións sancionadoras da presente lei favorezan á presunta persoa infractora.
2. O resto de procedementos administrativos en tramitación á entrada en vigor da presente lei, tramitaranse pola normativa vixente ao iniciarse a súa tramitación.

DISPOSICIÓN DERROGATORIAS

Disposición derogatoria única.

1. Queda derogada a Lei 9/2001, do 21 de agosto, de conservación da natureza.
2. Queda derogado o Decreto 72/2004, do 2 de abril, polo que se declaran determinados Espazos como Zonas de Especial Protección dos Valores Naturais.
3. Así mesmo, quedan derogadas cantas outras disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei.

DISPOSICIÓN DERRADEIRAS

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario*

Autorízase ao Consello da Xunta a ditar cantas normas sexan precisas para o desenvolvemento da presente lei.

Disposición derradeira segunda. *Actualización dos importes das sancións*

Mediante Decreto aprobado polo Consello da Xunta de Galicia poderá procederse á actualización dos importes das sancións recollidas no artigo 123.1 desta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor*

A presente lei entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.